

PORT
PAYE
HELLAS

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ... (Β' ΘΕΣΣΑΛ. Β' 15)

« Οὐκ ἀρνησόμεθα σε ...

Φίλη Ὁρθοδοξία... »

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Φεβρουάριος - Μάρτιος 1993

Τιμή Φύλλου δρχ. 100

ΕΤΟΣ ΜΓ' - Αριθ. Φύλλου 853

Γραφεία Κάνιγγος 32 - Αθήνα 106 82

ΤΗΛ. 36.28.280

ΜΕΤΕΣΤΗ ΠΡΟΣ ΚΥΡΙΟΝ Ο ΑΚΑΜΑΤΟΣ ΕΡΓΑΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ ΚΥΡΟΣ ΝΙΚΗΤΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ὅπως ἀδοκῆτως καὶ ἀπροσμένως ἐφυγεν ἀπὸ κοντά μας τὴν Τετάρτην 24ην Φεβρουαρίου 11ην π.μ. ὁ ἀγαπητὸς καὶ λίαν προσφιλὴς, γιὰ τοὺς γνησίους Ὁρθόδοξους χριστιανούς Ἑλλάδος νομικὸς σύμβουλος τῆς Μαρτυρικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας, κυρὸς Νικήτας Ἀναγνωστόπουλος ἀπὸ τὴν ματαιότητα τῆς ζωῆς αὐτῆς.

Ὁ θάνατος τοῦ λίαν ἀγαπητοῦ καὶ προσφιλοῦς ἀδελφοῦ εἶχεν σάν ἀποτέλεσμα νὰ χάσῃ ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν τὸν πολυτιμότερόν της συνεργάτην, σέ θέματα νομοκανονικά, καθότι συνεβούλευε καὶ βοηθοῦσε τὰ μέγιστα τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν, σέ ὅλους τοὺς τομεῖς, Νομικοὺς, Ἐκκλησιαστικοὺς καὶ ἐμβριθῆς, ὅπως ἦτο καὶ σέ θεολογικά θέματα βοηθοῦσε καὶ ἐκκλησιολογικῶς.

Ἦτο δέ συνεργάτης καὶ βοηθὸς ἐπὶ πολλὰ συναπτά ἔτη.

Συνεδέθη πολὺ στενά μέ τὴν ἐκκλησίαν τῶν Γνησίων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν ἀπὸ πολλὰ ἔτη καθότι ὁ ἴδιος Γνήσιος Ὁρθόδοξος ἰδιαίτερα δέ μέ τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Πειραιῶς κον Γερόντιον, τὸν ὁποῖον ἰδιαίτερα εὐλαβεῖτο καὶ ἐσέβετο.

Ἡ ἐπιστημονικὴ του κατάρτισις καὶ οἱ γνώσεις του, δὲν τὸν ἄφησαν ἀσυγκίνητο, σέ ὅτι ἀφοροῦσε τὴν ἐκκλησίαν ἡμῶν, καὶ μάλιστα μέ θάρρος καὶ παρρησία ἐξέφραζε πάντοτε τὴν προσωπικὴ του ὁμολογίαν, ὅτι εἶναι ὀρθόδοξος χριστιανὸς καὶ μάλιστα Γνήσιος.

Σέ δικαστικὰς αἰθούσας ἐδίδε τίς μάχες του καθότι δικηγόρος Παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ, γνώστης καὶ ἐμβριθῆς τῆς πλήρους κανονικότητος τῆς Ἱερωσύνης τῶν Γνησίων Ἱερουργῶν τοῦ Ὑψίστου ἀφ' →

Ο αείμνηστος μεταστάς κυρός Νικήτας Ἀναγνωστόπουλος ὁμιλῶν προσφάτως εἰς τόν Ἱ. Ναόν Κοιμήσεως Θεοτόκου Ταμπουρίων Πειραιῶς.

ένός καί τῶν νομοκανονικῶν θεμάτων τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν ἀφ' ἑτέρου. Παρέμεινε πάντοτε ἀγρυπνος φρυκτώρως ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐπάλλξεων, καί ὅτι ἀνάγκη προέκυπτε ἔδιδε τό παρόν πρὸς διεκπεραίωσιν ὅλων τῶν ἀναφυσόμενων ζητημάτων πού ἔφερνε πάντοτε σύν Θεῷ εἰς πέρας.

Ὁ ἐνθουσιασμός του σέ θέματα Ἐθνικά καί θρη-

σκευτικά ἦταν ἀπεριόριστος. Κανείς δέν λησμονεῖ σέ κάθε ἐκκλησιαστική ἐκδήλωση τίς ἀναφωνήσεις του Ζήτω τό ἔθνος, Ζήτω ἡ Ὁρθοδοξία.

Στηλίτευε καί μέ τόν λόγον καί μέ τήν πέννα του πολλές φορές ὅλες τίς παρανομίες, σέ θέματα πίστεως καί κανονικῆς τάξεως τήν «Ἀντίδικον

Νεοσημερολογιτική ἐκκλησία», ὄχι ἔνεκα πάθους, ἀλλὰ ἤθελε νά τηροῦνται μέ ἀκριβολογία, ὅτι ἡ ἐκκλησία διὰ τῶν ἱερῶν Κανόνων διακευλεύετο.

Ἡ ἐκκλησία ἡμῶν ἔχασε τόν πολυτίμὸν τῆς συνεργάτην, πού ἴσως καί δυσαναπλήρωτος νά εἶναι, γιατί ὁ ἀείμνηστος ἦτο παγκοίνως γνωστόν ὅτι διέθετε καί φλόγα καί πίστη μεγάλη.

Εἶθε ὁ Πανάγαθος Θεός νά γίνεῖ ἴλεος γιά τήν ἐκκλησία του, καί νά ἀναδείξει ἕτερον παρόμοιον ἐργάτην, μέσα στίς δύσκολες ὥρες καί ἡμέρες πού

διέρχεται, ἕναν νέον ὁραματιστήν, ἰδανικόν καί ἰδεωδών ὅπως ἦταν αὐτός.

Εὐχή μεγάλη τῆς μαρτυρικῆς ἡμῶν ἐκκλησίας δεούσης πρὸς τόν Κύριον, ὅπως κατατάξει τήν ψυχὴν αὐτοῦ, ἐν χώρα ζώντων ἐν σκηνῆς δικαίων, χαρίση δέ εἰς τήν προσφιλήν οἰκογένειάν του τήν ἐξ' ὕψους παραμυθίαν.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη ἀξιωμακάριστε καί ἀείμνηστε ἀδελφέ ἡμῶν Νικήτα.

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΜΑΚ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

«Μακάριος ἄνθρωπος ὃς εὗρε σοφίαν καί θνητός ὃς οἶδε φρόνησιν».

Εὐρισκόμεθα πρό ἐκστατικοῦ θεάματος. Δεινὴ ἡ θέα, ἀλλ' ὅμως ἀληθῆς πραγματικότης. Ὁ πρό μικροῦ μεθ' ἡμῶν μακαριστὸς Νικήτας Ἀναγνωστόπουλος τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἔχει συνδεθῇ ἀπὸ δεκαετηρίδων στενῶς μετὰ τῶν μεγάλων ἀγωνιστῶν τῆς μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, κεῖται ἤδη ἄπνους καί ἐκτάδην πρό ἡμῶν ἐν τῷ μέσω τοῦ ναοῦ.

Εἶναι ἀπίστευτον ὅτι ὁ μέχρι πρό ἐλαχίστων ἡμερῶν συμπαριστάμενος εἰς τήν συνεδριάζουσαν ἱεράν ἡμῶν Σύνοδον ἤδη κεῖται νεκρός.

Ἡ Ἐκκλησία μας πενθεῖ τήν στέρξιν τοῦ πολυτίμου νομικοῦ συμβούλου τῆς, τοῦ ὁποίου ἡ προσφορά εἰς αὐτὴν ἦτο μεγάλη, διότι δέν περιορίζετο μόνον εἰς ὅ,τι ἀφεώρα τὴν ιδιότητά του, ἀλλ' ἐπεκτείνετο εἰς πολλοὺς τομεῖς δραστηριότητός του, ἔχοντας πρὸς τοῦτο θαυμασίας ικανότητας ἀλλὰ καί ἱερόν πόθον βοηθείας αὐτῆς. Ἐπνεεν θείου ζήλου ὁ ἀοίδιμος ὑπὲρ τοῦ ἀγώνος τῶν σεπτῶν παραδόσεων καί τῆς ἀνοθεύτου ὀρθοδοξίας καί ἀνεδείχθη διὰ τῶν ἔργων ἀγνός ἰδεολόγος καί ἀγωνιστής, πρωτοπορῶν πολλάκις εἰς τὸ καθῆκον.

Ἀμίμητος εἰς προθυμίαν ὑπῆρξε διὰ πᾶσαν περίστασιν καί ἀνάγκην. Οὔτε τὸ βάρος τοῦ γήρατος, οὔτε αἱ μακρυαὶ ἀποστάσεις, οὔτε αἱ καιρικαὶ συνθήκαι οὔτε καί αὐτὴ ἡ καρδιακὴ νόσος παρημπόδισαν ποτέ τήν προθυμίαν του εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Ἐκκλησίας μας. Συμπαραστάτης τῆς ἱερᾶς Συνόδου καί ἐμοῦ ἰδιαιτέρως εἰς τὸ ἔργον τῆς διακονίας μου, συνεργάζετο στενότατα καί πολλάκις ἐξ ἀγνοῦ ζήλου παρατηρῶν με ἐκ μακρᾶς πείρας μέ ὑψωμένην φωνὴν εἰς δυσκόλους περιστάσεις καί δυσχερείας μοι ἔλεγεν: «Μακαριώτατε θέλω νά σὰς προφυλάξω. Θέλω νά κρατήσετε αὐτό πού ἔχετε, ὅ,τι κάνω τὸ κάνω διὰ τὴν δόξαν τῆς Ἐκκλησίας μας».

Ὡς ἐκλεκτὸς δικηγόρος παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ καί συνήγορος τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων μας καί τὸ πλεῖστον τῶν δικαστικῶν διώξεων μας ὑπὸ τῆς κρατικῆς Ἐκκλησίας παριστάμενος μετὰ ζήλου καί ικανότητος εἰς τὰ δικαστήρια ἔδιδε πάντοτε λαμπρὰς νίκας δικαίων τὴν ἀλήθειαν καί ὁμολογῶν ἐνώπιον τῶν δικαστῶν τὴν θέσιν τῆς Ἐκκλησίας μας ὡς βάσιμον καί δικαίαν διὰ τὸ ἀπαρασάλευτον ἐκ τῶν πατρικῶν παραδόσεων.

Ὡς νομικὸς σύμβουλος τοῦ Γενικοῦ Ταμείου τῆς Ἐκκλησίας ἔδιδε πάντοτε τὴν ὀρθὴν κατεύθυνσιν συναντιλαμβανόμενος τῶν μελῶν του.

Ὡς κύριος συντελεστὴς εἰς τὰς δημοσίας ἐκδηλώσεις εἶχε τὸ προβάδισμα καί τὴν ὑπευθυνότητα διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν καί τὴν προβολήν. Πυρετωδῶς εἰργάζετο διὰ τὴν ἀρτίαν ἐμφάνισιν καί πληρότητα τῆς ἐορτῆς τῶν Θεοφανείων μέ θαυμαστὴν καί ἄοκνον ἐπαγρύπνησιν κρούων τὰς θύρας Ὑπουργῶν Βουλευτῶν καί Δημάρχων.

Καί ἐνῶ προητοίμασε καί τόν ἐφετεινόν ἐορτασμόν διὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας αἰφνης ὁ Κύριος τόν ἐκάλεσε εἰς τὰς αἰωνίους Μονάς διὰ νά ἐορτάσῃ ἐκεῖ μετὰ τῶν προπορευθέντων ἀγωνιστῶν τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα γεγονός τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας μας.

Προσωπικῶς, τελῶ ἐν ἀπορία καί δι' ἕτερον τι γεγονὸς ὅπερ ἔλαβε χώραν κατὰ τὴν τελευταίαν πρό ἐλαχίστων ἡμερῶν Σύνοδόν μας εἰς ἐτοῦτον τὸν τόπον.

Τοῦ εἶπον κατὰ τὴν ἀπόλυσιν εὐχαριστημένος ἐκ τῆς πλήρους συνεργασίας μας, Κύριε Ἀναγνωστόπουλε ἐδῶ εἰς αὐτόν τὸν χώρον τῶν συνεδριάσεων πρέπει νά στήσωμεν τὸν ἀνδριάντα σὰς εἰς ἀνάμνησιν τῆς πολυετοῦς συμπαραστάσεώς σας. Καί ἤρρεσεν εἰς αὐτόν ὁ λόγος.

Τί ἐδήλου τοῦτος ὁ αὐθόρμητος λόγος συλλαμβάνω τώρα εἰς νοῦν ὅτε διὰ τελευταίαν φορὰν ἀτενίζω πλέον τὸ σκῆνωμα τοῦ μακαρίου.

Θά ἦτο παράλειψις ἐάν εἰς τὰ ἀνωτέρω δέν συνήρμοζα καί τό ἠθικόν παράστημα τοῦ ἀνδρός τοῦ ἐκλεκτοῦ καί παραδειγματικοῦ οἰκογενειάρχου καί κυρίως τοῦ Ἐθνικοῦ ἀνδρός ὅστις διενέετο ὑπό φλογεροῦ ζήλου διά τήν Πατρίδα ἀναφωνῶν εἰς πᾶσαν εὐκαιρίαν «Ζήτω τό Ἔθνος, Ζήτω ἡ Ὁρθοδοξία», τό τρίπτυχον ἰδεῶδες Πίστις, Πατρίς, Οἰκογένεια ἦτο βίωμά του. Καί τώρα σεπτέ νεκρέ. Ἡμεῖς οἱ κυκλοῦντες τήν σορόν σου Ἀρχιερεῖς, κληρὸς, οἰκεῖοι σου καί λαός, σοῦ ἀπευθύνο-

μεν τό ὕστατον χαῖρε μετά δακρύων προπέμποντές σε εἰς τήν τελευταίαν σου κατοικίαν μέ εὐχήν ἐκ γάρδιον ὅπως Κύριος ὁ Θεός κατατάξῃ τό πνεῦμα σου μετά δικαίων ἐν χώρα Παραδείσου καί τό ὄνομά σου διαμείνῃ εἰς τὰς γενεάς μας ὡς τιμητική ἀνάμνησίς σου.

Εἰς δέ τήν οἰκογένειάν σου χάριση Κύριος ὁ Θεός τήν ἐξ ὕψους παρηγορίαν.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη ἀδελφέ

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΑΡΧΙΜ. Π. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΒΑΡΚΑ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥΝΤΟΣ ΤΗΝ Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἀγαπητέ μας Κυρέ Νικήτα

Μέ πόνο ψυχῆς καί θλίψιν βαθείαν ἰστάμεθα πρό τῆς σωροῦ σου ὅλοι ἐμεῖς, Κληρικοί καί Λαϊκοί, συγγενεῖς, φίλοι καί γνωστοί σου, στό ἄκουσμα τοῦ τόσο ἀπρόσμενου, καί ἀναπάντεχου θανάτου σου.

Καί εἶναι ἀλήθεια τόσο ἀνθρώπινη, ὅτι τὰ πάντα στήν ζωή, ὁ θάνατος τὰ διαδέχεται, δέν ἤμπορεῖ ὅμως, νά μὴν συγκινεῖται καί νά μὴν θλίβεται ἡ ψυχὴ παντός χριστιανοῦ, ὅταν συνοδεύει μέ τίς καθιερωμένες ἐκκλησιαστικές εὐχές, καί ἀκολουθίες πρόσωπα τόσο προσφιλή, καί ἐπιπόθετα μάλιστα ἰδιαίτερος χρήσιμα καί πολύτιμα ἰδίᾳ δέ εἰς τόν ἐκκλησιαστικόν χώρον.

Καί ἓνα τέτοιο πρόσωπο μιά τέτοια μορφή ἦταν ἀγαπητοί μου καί ὁ ἀπό τοῦ κόσμου τοῦτον ἀπερχόμενος ἀγαπητός ἀδελφός, συνεργάτης καί συμπαραστάτης τῆς μαρτυρικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας ἀξιότιμος κυρός Νικήτας Ἀναγνωστόπουλος, Νομικός σύμβουλος τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ἐπὶ πολλά συναπτά ἔτη.

Τί μπορεῖ κανεὶς νά εἶπῃ ἢ νά γράψῃ, μιά τέτοια στιγμή γιὰ ἓνα καλοκάγαθον Χριστιανόν, ἐργάτην τοῦ Εὐαγγελίου, Ἐπιστήμονα μοναδικόν, καί πολύτιμον συνεργάτην, τῆς μαρτυρικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας. Δακρύβρεχτοι οἱ ὀφθαλμοί μας καί ἀργόσυρτα τὰ βήματά μας σήμερα ἀγαπητέ μας κε Νικήτα, ἐν μέσῳ τόσων καί τόσων ἀγαπητῶν Συνεργατῶν σου κληρικῶν καί λαϊκῶν πού προσήλθαν γιὰ νά σοῦ ποῦν τό ὕστατο ἀντίο.

Δέν θά διερωτηθοῦμε γιὰτί ὁ Πανάγαθος Θεός μας, μᾶς ἀπορφάνεψε ἀπό τήν προσφιλή σου μορφή. Ἀνεξιχνίαστοι αἱ βουλαί τοῦ Κυρίου. Ὅμως καθήκον ἐπιτακτικόν καί ἐπιβεβλημένον μᾶς ἐπιβάλλει αὐτὴν τήν στιγμή νά ἀναφαίρουμε ὀρισμένα τῆς ζωῆς προτερήματά σου.

Ἀκάματος ἦσαν πάντοτε σέ ὅλα τὰ ζητήματα τῆς Ἐκκλησίας μας, νυχθημερόν ἐργαζόσουν γιὰ

τό καλό, αὐτῆς τῆς ἐκκλησίας, μά γιὰ τήν πρόοδο καί ἀνάδειξή της.

Ἦσαν ὁ ἄγρυπνος φρουρός, σέ ὅτι δύσκολο, δυσεπίλυτο ζήτημα καί ἂν ἀνέκυπτε. Προσπάθησες μέ ὅλην τήν δύναμιν τῆς ψυχῆς σου νά ἀνορθώσεις τό δίκαιον φρόνημα καί τήν φωνήν, αὐτοῦ πατροπαράδοτου παρακαταθήκης, σέ ὅλους τοὺς τομεῖς, Πολιτικούς, Κοινωνικούς, Πολιτιστικούς καί ἐκκλησιαστικούς, τῆς ὑπεναντίας ἐκκλησίας. Δέν ἐκάμπτεσο πρό οὐδενός, ἦσαν ὁρθοί πάντα εὐθυτενῆς καί μπροστάρης, ἀκόμη καί στὰ δικαστήρια, ὅταν ὁ Θεός ἐπέτρεπε δοκιμασίες τῆς ἐκκλησίας μας.

Ἀριστος σύμβουλος καί λίαν κατατοπιστικός γιὰ θέματα κανονικῆς τάξεως, νομοκανονικῶν ζητημάτων, ἐκκλησιαστικῆς εὐταξίας καί κανονικοῦ δικαίου. Γι' αὐτό καί ἡ ἐκκλησία μας εἶχε πλήρως ἐπαναπαυθεῖ στό πρόσωπόν σου, σέ σένα, γιὰτί γινώριζε, ὅτι ἦσαν καί φιλομαθῆς καί γνωστής πολλῶν πραγμάτων, καί σέ τίμησε ἰδιαίτερα μέ τό νά σέ ἔχει συνεργάτην τῆς πολύτιμο ἐπὶ πολλά συναπτά ἔτη. Μέ τίς ἐπιστημονικές σου γνώσεις, μέ τίς νομοκανονικές σου θέσεις, μέ τήν πείραν τῶν δικηγορικῶν ἐτῶν σου, διεκπεραίωνες ὅλες τίς ὑποθέσεις τῆς ἐκκλησίας μας καί μάλιστα τόσων ἐπιτυχῶς. Καί ἐάν καμμιὰ φορά τὰ πράγματα δυσκόλευαν, ὁ χαλίβδυνος χαρακτήρας δέν ἀπέκαμε ἀλλά ἀνέμενε μέ θάρρος καί καρτερία, γιὰ τό αἶσιον τέλος κάθε ὑποθέσεως. Ποίος μπορεῖ νά λησμονήσει τό ἀκλόνητον καί ἀδιασάλευτον ψυχικόν σου μεγαλεῖον, ὅταν σέ δικαστικές αἰθουσες ἐδινες σκληρές μάχες, γιὰ νά δικαιοῦσαι τόν ἀγῶνα αὐτῆς τῆς πολυβασανισμένης καί αἰμορροούσης μαρτυρικῆς ἐκκλησίας;

Βαρύ τό τίμημα πού ἔπασσε στοὺς ὤμους τῆς ἐκκλησίας μας μέ τόν θάνατόν σου ἀγαπητέ μας ἀδελφέ Νικήτα.

Ἐμεῖς θά θυμόμαστε καί θά μνημονεύουμε πάντοτε, τοῦ ὀνόματός σου τοῦ ἀγαπητοῦ ἰδιαίτερα δέ ὁ Πειραιῶς καί ἡ Μητρόπολις του ποῦ δέχτηκε τό μεγαλύτερο πλῆγμα μέ τό θάνατό σου, ἰδιαίτερα δέ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας τόν ὁποῖον καί σύ ἰδιαίτερα ἀγαποῦσες, καί ἐσέβεσο, μά ἦσαν καί ὁ πολυτιμότερος συνεργάτης του. Ἡ Πειραική ἐκκλησία, καί ὁ Πειραικός λαός δέν θά λησμονήσει ποτέ τό πρόσωπό σου, καί σέ εὐχαριστοῦν, γιά ὅτι καλό, ὁμορφο, ἀριστο, καί θεάρεστο προσέφερες καί σέ εὐγνωμονοῦν γιά ὅτι πολύτιμες ὑπηρεσίες προσέφερες, γιά τήν ἀνάδειξη καί τήν προκοπή αὐτῆς τῆς Μητροπολιτικῆς ἑδρας καί παροικίας. Καί ἐνῶ ὁ ἀδελφός μου, ὁ ἀγαπητός μας ἀδελφός, ὁδεύει πλέον τόν δρόμον τῆς αἰωνιότη-

τος, καί ἵσταται πρό τοῦ κριτηρίου τοῦ δικαιοκρίτου Θεοῦ μας, γιά νά ἀποδώσει τήν δικαιοσύνην τοῦ κατὰ τά ἔργα αὐτοῦ, ἐμεῖς διαβάζοντες τήν ἐπικήδειον ἀκολουθίαν καί προπέμποντες τόν ἀγαπητόν μας ἀδελφόν εἰς τήν τελευταίαν του κατοικίαν ἄς παρακαλέσωμεν τόν Πανάγαθον Κύριόν μας, νά ἀναπαύσει τήν ψυχὴν τοῦ ἀγαπητοῦ καί πολὺκλαυστοῦ ἀδελφοῦ μας, ἐν χώρα ζώντων καί δικαίων, καί ἐν σκηνές ἀγίων, ἐνθα ἀπέδρα, πᾶσα ὁδὺν λύπη καί στεναγμός ἀλλά ζωὴ αἰώνιος καί ἀτελεύτητος.

Ἄς εἶναι ἐλαφρὺ τό χῶμα ποῦ θά σέ σκεπάσει ἀλησμόνητε καί ἀγαπητέ ἡμῶν ἀδελφέ.

Αἰωνία σου ἡ Μνήμη ἀξιομακάριστε καί ἀείμνηστε ἀδελφέ ἡμῶν Νικήτα.

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ

Μετέστη εἰς Κύριον ὁ διαπρεπὴς δικηγόρος παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ μακαριστός Νικήτας Ἀναγνώστοπουλος, ἐκλεκτός συνεργάτης τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί νομικός σύμβουλος τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ὑπῆρξε ζηλωτὴς καί πολὺτιμος συμπαραστάτης τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος εἰς ὅλας τὰς φάσεις καί δυσκόλους περιστάσεις.

Ἐξεπροώπησε ἐπαξίως τήν Ἐκκλησίαν μας εἰς ὅλας τὰς δημοσίας σχέσεις καί τό πλεῖστον εἰς τὰ δικαστήρια νικηφόρος, ὑπερασπιζόμενος τοὺς κληρικούς μας μέ τήν κατηγορίαν, ὡς συνήθως, δι' ἀντιποίησιν ἀρχῆς, μέ ἀπαλλαγὴν πάντοτε ἐκ τῆς κατηγορίας.

Εἶχε τό προβάδισμα εἰς τὰς πανηγυρικές ἐκδηλώσεις ὡς κύριος διοργανωτὴς καί ἦτο πάντοτε πρόθυμος διὰ πᾶσαν θυσίαν.

Ἡ Ἐκκλησία μας τοῦ ὀφείλει εὐγνωμοσύνην διὰ τήν μεγάλην προσφορὰν του διό καί τοῦ ἀπονέμει

τιμὴν ὡς μεγάλου ἀνδρός.

Ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία ἐψάλει εἰς τόν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίας Μαρίνης Κορυδαλλοῦ παραστάντων τιμητικῶς, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὁστις καί ἐξεφώνησε τόν ἐπικήδειον ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τοῦ ἐπιχωρίου Μητροπολίτου κ. Γερωντίου καί τῶν Μητροπολιτῶν, Χίου κ. Στεφάνου, Ἀχαΐας κ. Καλλινίκου, Ἀχαρνῶν κ. Ἀθανασίου καί Εὐρίπου κ. Ἰουστίνου, πολλῶν Ἀρχιμανδριτῶν καί Ἱερέων, δύο ἱεροδιακόνων καί χορωδίας ἱεροψαλτῶν τοῦ κ. Μακρῆ. Τόν νεκρόν προσεφώνησε καί ἐκ μέρους τοῦ Σεβασμιωτάτου Πειραιῶς ὁ Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Βάρκας ὁ δὲ Ἀρχιμ. Γερώντιος Λουδάρος ἀπήγγειλε τό ψήφισμα τοῦ Γενικοῦ Ταμείου.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ περιοδικοῦ μας ἀπευθύνει πρὸς τήν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος θερμὰ συλλυπητήρια.

Εἴη αἰωνία του ἡ μνήμη.

ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ «ΓΕΝ. ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»

Ἐν Κορυδαλλῷ καί ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γ.Ο.Χ. Πειραιῶς καί Σαλαμίνας τῇ 11/24 Φεβρουαρίου 1993, ἡμέρα Πέμπτη καί ὥρα 6.30 μ.μ., συνήλθεν ἐκτάκτως τό Διοικητικόν Συμβούλιον τοῦ Γενικοῦ Ταμείου τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, ἐπὶ τῇ ἀδοκίτῳ ἐκδημίᾳ εἰς Κύριον τοῦ Ἐπιτίμου Δικηγόρου παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ καί Συμβουλῷ Ἐπικρατείας Νικήτα Ἀναγνωστοπούλου καί Νομικοῦ Συμβούλου τούτου, ἐπιλέκτου μέλους

του, καί ἀκοῦσαν τοῦ Προέδρου τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γ.Ο.Χ. Πειραιῶς καί Σαλαμίνας κ. Γερωντίου, ἐξάραντος τὰς ἀρετάς, τήν ἀξιόλογον Νομικὴν δράσιν εἰς τήν εὐδόωσιν τῶν θεαρέστων σκοπῶν τοῦ Σωματείου, ψηφίζει ὁμοφώνως:

1. Ἀποφασίζει ὅπως σύσσωμον τό Διοικητικόν Συμβούλιον παρακολουθήσει τήν ἐξόδιον Ἀκολουθίαν.

2. Ἀνάκηρύσσει τοῦτον Μέγαν Εὐεργέτην τοῦ ἡμετέρου Εὐαγοῦς Σωματείου, εἰς ἔνδειξιν αἰδίου εὐγνωμοσύνης, διὰ τῷ ἀπαραμίλλῳ ζήλῳ, ἰδιαίτερα μερίμνῃ καὶ ἀτρύτῳ μόχθῳ, ὃν ἐπέδειξε ἐργαζόμενος ἐπὶ πολλὰ συναπτά ἔτη διὰ τὴν ἀρτίαν εὐόδωσιν τῶν Νομικῶν Θεμάτων τοῦ Σωματείου καὶ ἐν γένει ὁλοκλήρου τοῦ ἱεροῦ Ἀγῶνος.

3. Νά ἀναγνωσθῇ τοῦτο εἰς τὴν ἐξόδιον Ἀκολουθίαν, νά δημοσιευθῇ εἰς τὴν «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδο-

ξίας» καὶ νά ἐπιδωθῇ εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἐκλειπόντος.

Διὰ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ Γ.Ο.Χ. ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ
ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ Γ.Ο.Χ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΕΥΘΥΜΙΟΣ

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Πρός

Ἄπαν τὸ πλήρωμα τῆς καθ' ἡμᾶς θεοστηρίκτου
Μητροπόλεως

(Ν' ἀναγνωσθῇ εὐκρινῶς κατὰ τὴν ὥραν τοῦ
Κοινωνικοῦ, τὴν Κυριακὴν τῆς Τυρινῆς)

Τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ προσφιλεῖ,

Ὅσον ἀδιαλείπτως καὶ πλουσιοδότης τῆς περὶ ἡμῶν ἀπάτου τοῦ Θεοῦ φιланθρωπίας καὶ συγκαταβάσεως τὰ πνευματικά καὶ φυσικά, τὰ γῆϊνα καὶ τὰ οὐράνια δωρήματα καὶ εὐεργετήματα, τοσοῦτον ὀφείλομεν καὶ ἡμεῖς νά προσφέρωμεν ἑαυτοὺς ἀείποτε τῷ Θεῷ Αὐτοῦ θελήματι εὐαρέστοις δι' ἔργων εὐαγγελικῶν καὶ ἐναρέτων ἐνστερνισμένοι τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ καὶ παντὶ τρόπῳ τὴν ἐγκάρδιον ἡμῶν εὐγνωμοσύνην ἐπιδεικνύομενοι πρὸς τὰς καθ' ἑκάστων δαψιλῶς ἐκχεομένας θείας εὐεργεσίας καὶ χάριτας.

Ἐπειδὴ ἡ Πατρικὴ καὶ Πανάγαθος τοῦ μεγάλου Θεοῦ ἡμῶν πρόνοια ἡξίωσεν ἡμᾶς νά φθάσωμεν καὶ ἐφέτος εἰς τὴν Ἀγίαν καὶ Μεγάλην Τεσσαρακοστήν καθήκον ἡμῶν ἐκκλησιαστικόν καὶ πατρικόν ἐνομίσαμεν νά ἐπιδαψιλεύσωμεν πᾶσιν ὑμῖν τοῖς ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητοῖς ἡμῶν τέκνοις τὰς ἡμετέρας πατρικὰς καὶ ὁλοψύχους εὐχὰς καὶ εὐλογίας καὶ προσφόρως νά παραινέσωμεν καὶ νουθετήσωμεν, ὑπομνησκοντες εἰς ἡμᾶς τὰ ἱερά καὶ ἀπαραίτητα χρέη, τὰ ὅποια καὶ πάντοτε μὲν ὀφείλει ἀνελλιπῶς νά ἐκπληροῖ πᾶς εὐσεβὴς καὶ γνήσιος τοῦ Εὐαγγελίου μαθητὴς καὶ ἀληθὴς λάτρης τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν λύτρον δόντος τὴν ὑπέρτιμον Αὐτοῦ ψυχὴν θεανθρώπου Σωτῆρος ἡμῶν, πολὺ δὲ μᾶλλον κατὰ τὰς σεβασμίας ταύτας ἡμέρας τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, καθ' ἃς ἡ Ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία διὰ παννυχίων καὶ ἐτέρων ἐκτενῶν προσευχῶν καὶ δεήσεων προσκαλοῦσα πάντας εἰς τὴν αἰνεσιν καὶ λατρείαν τοῦ σταυρωθέντος καὶ ταφέντος καὶ ἐκ νεκρῶν ἐξαναστάντος, ἵνα ἐξαγοράσῃ ἡμᾶς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ πονηροῦ, προτρέπεται καὶ παρακαλεῖ τὰ τέκνα αὐτῆς εἰς μίμησιν τῶν Θεῶν ὑποδειγμάτων καὶ ὑπογραμμῶν, ὅπως τῷ τιμίῳ Αὐτοῦ αἵματι ἁγιασθέντες σωθῶμεν.

Διὸ καὶ γράφοντες διὰ τῆς παρούσης Ἡμῶν Ἐ-

γκυκλίου συμβουλευόμεν πατρικῶς, ἵνα κατὰ τὰς ἀγίας ταύτας ἡμέρας τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ἐκπληρώσῃτε πάντας μετὰ προθυμίας τὰ χριστιανικά ὑμῶν καθήκοντα. Νικήσατε τὴν ἁμαρτίαν τῇ βοηθείᾳ τῆς προσευχῆς, τῆς νηστείας καὶ τῆς μετανοίας. Ἐκτελέσατε ἔργα ἀγάπης πρὸς τε τὸν Θεόν καὶ τὸν πλησίον, συντρέχοντες μὲν ἐν εὐλαβείᾳ καὶ συντριβῇ καρδίας εἰς τὴν ἀκρόασιν τῶν ἱερῶν καὶ κατανυκτικῶν ἀκολουθιῶν, νηστεύοντες δὲ καὶ εἰλικρινῶς μετανοοῦντες καὶ ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν νά μεταλάβῃτε ἀξίως καὶ ἀκατακρίτως τῶν Ἀχράντων καὶ Ζωοποιῶν τοῦ Χριστοῦ Μηστηρίων πρὸς ἁγιασμόν ψυχῶν καὶ σωμάτων καὶ εὐλογίαν οὐράνιον. Εἰς τοὺς ὀφειλέτας ἀδελφούς συγχωρήσατε ἐκ ψυχῆς τὰ ὀφειλήματα αὐτῶν, τὴν δυνατόν ἐπικείκειαν καὶ φιλαδελφεῖαν ἐπιδεικνύμενοι, ἵνα καὶ ὑμᾶς ἐλεήσας ὁ Κύριος, ἀφῇ τὰ πρὸς Αὐτόν πολλά ὑμῶν ὀφειλήματα καὶ παραπτώματα.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ βίος τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν χαρακτηρίζεται μάλιστα δι' εὐτάκτου καὶ σεμνῆς πολιτείας καὶ ἀναστροφῆς, καθὼς ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν διδάσκει, «βλέπετε οὖν, ἀδελφοί, πὼς ἀκριβῶς περιπατεῖται, μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί, μὴ κώμαις καὶ μέθαις, μὴ ἐριδὶ καὶ ζήλῳ, ἀλλ' ἐν ἀμέμπτῳ πολιτείᾳ τῇ κατὰ Χριστόν Ἰησοῦν» (Ρωμ. ιγ' 13) δὲν παραλείπομεν καὶ περὶ τούτου νά νουθετήσωμεν πάντας ὑμᾶς πατρικῶς, ἵνα τὰς σεπτὰς ἡμέρας τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς διανύσῃτε μετὰ πάσης σεμνότητος καὶ εὐταξίας ὡς ἀρμόζει εἰς τὸν τίμιον καὶ σεμνόν τοῦ χριστιανικοῦ χαρακτήρα.

Δοξάσωμεν, ἀγαπητὰ καὶ εὐλογημένα τέκνα ἐν Κυρίῳ, δοξάσωμεν τὸν Σωτῆρα ἡμῶν δι' ἔργων ἀγαθῶν, δι' ἔργων ὑγιούς καὶ εὐαγγελικῆς προόδου, ἧς πᾶσα ἀγαθοεργία ἐστὶν ἀκέραιος καὶ θεοφιλῆς εὐφροσύνη καὶ πᾶσα εὐφροσύνη ἐστὶ πρόξενος αἰωνίου σωτηρίας ἀγιάζουσα τὸν πιστόν καὶ δοξάζουσα τὸν Κύριον τῆς δόξης, Οὐ ἡ χάρις καὶ τὸ ἀπείρον ἔλεος σὺ τῇ Ἡμετέρᾳ Πατρικῇ Εὐχῇ καὶ Εὐλογίᾳ, Εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ Γ.Ο.Χ. ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ
ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κατά τόν παρελθόντα μήνα ή «Φωνή της Ὁρθοδόξιας» ήσυχλήθη διά τήν Βάπτισιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ τῆς Ἰουδαίας καί ἐγράφησαν τά γύρω ἀπό τά θεία πρόσωπα τοῦ Βαπτιζομένου, καί ἡ ἐπιφανείσα Τριαδική Θεότης Πατήρ, Υἱός καί Ἅγιον Πνεῦμα ἐν ὁμοσιότητι καί θεϊκῇ συναφείᾳ. Ἡ Ἐκκλησία μας, ἀναγράφει τήν λέξιν αἰδιότητα τό ὁποῖον σημαίνει ὑψίστη θεϊκή κατάστασις πού ἐνυπάρχει ἐν τῇ Τριαδικῇ Θεότητι τήν ὁποίαν πιστεύομεν καί προσκυνοῦμεν.

Ἐνα ἄλλον θεῖον πρόσωπον τās ὁποίας παίρνει γιγαντιαίας διαστάσεις εἶναι ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής ὁ ὁποῖος ἀποκαλεῖται Πρόδρομος διότι ὁ Οὐρανός τόν ἔστειλε ὀλίγους μήνας πρό τῆς Γεννήσεως τοῦ θεανθρώπου διά νά προλαίανῃ τό ἔδαφος τῆς ἐλεύσεως τοῦ Κυρίου μας. Ἱστορικά ἀναφέρομεν ὅταν ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριήλ ὠμίει πρὸς τήν Κυρίαν Θεοτόκον διά τό μέγιστον γεγονός τῆς Ἐνανθρωπίσεως τοῦ Κυρίου εἰπὼν τά ἀκόλουθα λόγια: (Λουκ. α' 36-37).

«καὶ ἰδοὺ Ἑλισάβετ ἡ συγγενὴς σου καὶ αὐτὴ συνειληφύῃα υἱὸν ἐν γήρει αὐτῆς· καὶ οὗτος μὴν ἔκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλουμένῃ στείρᾳ»

Συνεπῶς ὁ Πρόδρομος εἶναι αὐτός πού γεννᾶται ἐκ θείας συνδρομῆς καί Ἀποκαλύψεως ἀπὸ τὸν πρεσβύτερον Ζαχαρίαν καί τήν γραιὴν Ἑλισάβετ. Ὅταν ἡ μικρά κόρη Μαρίαμ εἶχεν ἐν τῇ νηδύει τῆς τὸν Κύριον Ἰησοῦν τηροῦσα τό μυστικόν αὐτό ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς ἔτρεξε πρὸς τήν Ὁρεινὴν τῆς Ἰουδαίας εἰς τήν ἐξαδέλφη τῆς Ἑλισάβετ διά νά παραμείνῃ κοντά τῆς διά χρονικὸν διάστημα τουλάχιστον τρίμηνον καί νά ἀνταλλάξουν σκέψεις καί θεία ὁρμήματα διά τά γεγονότα πού ἤθελον ἐπακολουθήσῃ, ὁ δὲ Θεῖος Πρόδρομος ὡς βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς Ἑλισάβετ προέδραμε καί ἐσκίρτησε ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς. Αὐτὴ δὲ αὐτὴ ἡ Ἑλισάβετ ἐχαρκτήρισεν τήν μικράν ἐξαδέλφη τῆς ὡς Μητέρα τοῦ Κυρίου τῆς.

Ἐπηκολούθησαν συνταρακτικὰ γεγονότα τῆς Γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ καί τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ τά ὁποῖα δὲν καλύπτει ἡ παρούσα ἐκδοσις τῆς ἐφημερίδος ἀλλὰ θά σταθοῦμε εἰς αὐτά πού ἀναφέρει 800 ὀλόκληρα χρόνια πρό Χριστοῦ ὁ Ἡσαΐας 40 - 3. χαρακτηρίζοντας τὸν Πρόδρομον ὡς «φωνὴν βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ» καί εὐθείας ποιεῖτε τās τρίβους αὐτοῦ. Ὅπερ σημαίνει νά ἐτοιμάσῃ τήν ὁδὸν τοῦ Κυρίου ὡς Πρόδρομός Του. Παραθέτομεν τό σημεῖον αὐτό τό ὁποῖον εἶναι σαφές αὐτό καθ' ἑαυ-

τό. Προχωρόντας ὁμως διά τήν ἀναγραφὴν τῆς προσωπικότητος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ θέλω νά τὸν ἀναγράψω ὡς πρόμαχον τοῦ λυτρωτικοῦ ἔργου τῆς ἀνθρωπότητος διότι αὐτός ὁμιλῶν καί βαπτίζων ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ, στεντωρεῖα τῇ φωνῇ ἔλεγε καί πρὸς τοὺς βαπτιζομένους καί πρὸς τὸν ἄλλον λαόν ὅτι δὲν εἶναι αὐτός (ὁ Ἰωάννης) ὁ ἀναμενόμενος Χριστός ἀλλὰ εὐρίσκεται μεταξύ μας ὡς ἀπλή «ἀνθρωπίνη ὑπόστασις» ἀναφέρων τά ἐξῆς καί χαρακτηρίζων τὸν Κύριον ὡς ἄμνόν τοῦ Θεοῦ αἶροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ (Ἰωάν. α' 29).

«Τῇ ἐπαύριον βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸ αὐτόν καὶ λέγει· ἴδε ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ ὁ αἶρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου».

Δακτυλοδεικτεῖ ὁ Ἰωάννης τὸν Κύριον ὅτι εἶναι ἄμνός καί ὅτι θά θυσιάσῃ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ κόσμου. Τό πλῆθος τοῦ κόσμου τό ὁποῖον παρακολουθεῖ αὐτὴν τὴν θείαν ὁμολογίαν ὥφειλε νά ἐγκαταλείψῃ τὸν Ἰωάννην καί νά τρέξῃ νά ἐνταχθεῖ παρὰ τοὺς πόδας τοῦ ἁμνοῦ τοῦ αἶροντος τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

Ἄλλο ἐπίσημον σημεῖον τῆς Προδρομικῆς ἐμφανείας καί δραστηριότητος εἶναι ἐκεῖνο πού ἀναγράφει ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκάς ὅταν ὁ Ἰωάννης ἀποστέλῃ δύο μαθητάς πρὸς τὸν Κύριον καί τὸν ἐρωτᾷ ἂν εἶναι Αὐτός ὁ Μεσίας τὸν ὁποῖον ἀναμενόμεν. Κατηγορηματικὴ ἀπάντησις τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ ἀκόλουθος: (Ματθ. ια' 3-6)

«εἶπεν αὐτῷ· σὺ εἰ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν·

καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ὃ ἀκούετε καὶ βλέπετε·

τυφλοὶ ἀναβλέπουσι καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται καὶ κωφοὶ ἀκούοσι, νεκροὶ ἐγείρονται καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται·

καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐάν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί».

Αὐτό εἶναι τό φοβερόν σημεῖον τῆς ὁμολογίας τοῦ Κυρίου περὶ τῆς θεϊκῆς ἐμφανείας τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τά ἀνωτέρω πρέπει νά πεισθεῖ ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ Θεός ὁ ὁποῖος ἐνηθρώπισε διά νά ἀπαλλάξῃ τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τό πρωπατορικόν ἁμάρτημα καί τελικά νά τὸν σώσῃ ὡς Σωτὴρ ὁ ὁποῖος ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον.

Ἀλλά προτοῦ νά κλείσω αὐτό τό ἐπίμαχον ἄρθρον γιά τόν ἅγιον Ἰωάννην τόν Πρόδρομον καί Βαπτιστήν ἔχω νά ἀναφέρω μίαν δευτέραν ἐπιδίωξιν τοῦ Βαπτιστοῦ ὅτι προτοῦ νά βαπτίσει τοὺς προσερχομένους τοὺς ἐξομολόγει, καί ἀσφαλῶς εἶναι αὐτοῖς πού ἤκουον ἀπό τόν Βαπτιστήν ὅτι πρέπει νά ἐγκαταλείψουν τήν ἁμαρτίαν καί νά συνταχθοῦν μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ὁ Εὐαγγελιστής Ματθαῖος ἀναφέρει χαρακτηριστικῶς τί ἀκριβῶς ἔλεγεν ὅτι νά τό τσεκούρι βρίσκεται κάτω ἀπό τό δένδρον μέ τό ὅποιον θά ἀποκόψουν τήν ἁμαρτίαν. (Κεφ. γ' 10).

«ἤδη δέ καί ἡ ἀξίνη πρὸς τήν ρίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καί εἰς πῦρ βάλλεται.

Καλόν εἶναι διὰ νά ἐπισφραγίσωμεν αὐτὴν τὴν μικρὰν πραγματείαν ὅτι ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής, ἀντιτασσόμενος μέ τὴν ἁμαρτωλὴν σύζευξιν τοῦ Ἡρώδου μετὰ τῆς γυναικὸς τοῦ ἀδελφοῦ του, Ἡρωδιάδος, ἐπείσε μαχόμενος ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καί νά μᾶς δώσει σέ μᾶς τὴν ἀναγγελίαν ὅτι δέν θά σωθῶμεν ἂν δέν ἐγκαταλείψουμε τόν ἁμαρτωλὸν ἑαυτὸν μας. Ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής ἐμφανίζεται ὡς Πρωτομάρτυς κατὰ τὰς ἰδίας ἡμέρας τοῦ Κυρίου μας προτοῦ νά Σταυρωθεῖ, Ἀναστηθεῖ καί Ἀναληφθεῖ εἰς Οὐρανοὺς.

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ Μ. ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ

Ο ΑΣΩΤΟΣ ΥΙΟΣ

Ἡ ἁγία μας Ἐκκλησία πάντοτε φροντίζει νά μᾶς προετοιμάζει γιά τό στάδιον τῆς Μεγ. Τεσσαρακοστῆς καί μεταξύ τῶν τριῶν Κυριακῶν πρὸ τῆς ἐλευσεως τῆς Μεγ. Τεσσαρακοστῆς μᾶς ἐμφανίζει τὴν παραβολὴν τοῦ ἀσώτου υἱοῦ γεγραμμένη ἀπὸ τὴν φιλόσοφον χεῖρα τοῦ ἁγ. Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ καί ἐπανθισμένη ἀπὸ τὰ θεῖα ρόδα τοῦ ἁγ. Πνεύματος. Κατ' ἀρχὴν εἰς τὴν παραβολὴν βλέπομεν ἐν ὅλῃ τῇ ἐξάρσει τό μεγαλεῖον τῆς θείας ἀγάπης νά καταχωρεῖται ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ. Λέγουσι τίνες θεολογοῦντες ἢ μὴ ὅτι καί ἂν ὁλόκληρος ἡ ἁγ. Γραφὴ εἶχεν ἀπωλεσθεῖ αὐτὴ καί μόνον ἡ παραβολὴ εἶναι ἀξία νά μᾶς δεῖξει τὴν ἀγάπην τοῦ Κυρίου πρὸς τόν ἄσωτον υἱὸν πού ἐμφανίζεται ὡς ἁμαρτωλὸς ζῶν ἄσωτος μακρὰν τοῦ Θεοῦ μεταξύ πορνῶν καί ἁμαρτωλῶν ἐν τῇ Ξένῃ.

Ὁ Θεὸς καί Πατὴρ καταδεικνύεται ὡς Πατὴρ ἀναμένων τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ υἱοῦ του διότι δέν ἦτο δυνατόν ὁ Θεὸς καί Πατὴρ νά ζήσει (σχῆμα λόγου) χωρὶς τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἀσώτου υἱοῦ του. Ἡμεῖς αὐτοὶ ἀγνοήσαντες τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ καί ἐκλέξαντες ὁδὸν ὁδυνηράν καὶ ἄσωτον ἐπρεπε νά ὑποστοῦμεν τὰς συνεπείας τῆς παρακοῆς μας ἀπολαμβάνοντες θάνατον. Ἀλλὰ τοῦτο δέν ἦτο δυνατόν νά γίνη διότι ἡ ἀγάπη καί τό ἔλεος ἔσωσεν τὴν ὑπαρξίν μας. Ὁ θεὸς Πατὴρ ἐν τῇ ἀνεκφράστῳ αὐτοῦ ἀγάπῃ δέχεται τόν ἐπιστραφέντα υἱὸν του διότι αὐτὸς μέ τὴν σκέψη πού ἔκανε ὡς μετανῶν θά ἐπιστρέψω εἰς τόν πατέρα μου καί ἀναζητήσω τό ἔλεός του.

Ὅπως βλέπομεν ἀπὸ τὴν παραβολὴν ὁ νεώτερος υἱὸς ἐζήτησε ἀπὸ τόν πατέρα του νά πάρει τό μέρος τῆς κληρονομίας πού τοῦ ἀνήκει καί ἔφυγε

εἰς χώρα μακρά. Ἡμεῖς δέ σήμερον σάν τόν ἄσωτον υἱὸν παρ' ὅλον τό γεγονὸς πού ἔχομεν στὰ χεῖρα μας τὰς δωρεὰς καί τὰς Θείας εὐαγγελίας λησμονοῦμε ὅτι ἔχομεν θησαυρὸν ἀνεκτίμητον καί ἀνεπανάληπτον διότι μέ τὴν ἁγ. Γραφὴν εἰς χεῖρα μας καί μέ τὴν τακτικὴν κοινωνία πού ἔχομεν μετὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴμεθα ἰδιαίτερος εὐτυχεῖς καί νά τό κατανοήσωμεν ὅτι ὁ χριστιανὸς ζῶν ἐν σοφροσύνῃ καί ἀδιαταράκτῳ προσοχῇ προγεύεται τῆς βασιλείας τῶν Οὐρανῶν καί δέν ἐπιτρέπεται εἰς τόν χριστιανὸν πού ζεῖ ἰδιαίτερος βιοματικὰ ἐν τῇ γνησίᾳ ὁρθοδοξίᾳ νά εἶναι γογγυστὴς ἢ μεμψίμοιρος ἀλλὰ εὐγνώμονας πρὸς τόν Οὐράνιον Πατέρα μας πού μᾶς ἔχει χαρίσει τοιαύτην μεγίστην εὐλογίαν. Ὡς τολμήσω ὁμῶς νά παραπέμψω τόν ἀναγνώστην εἰς τό σημεῖον ἐκεῖνο τοῦ ἁγ. Πέτρου ὅτι ἡμεῖς οἱ χριστιανοὶ εἴμεθα ἱερεῖς κατὰ χάριν καί βασιλεῖς ἐν τῇ κοινωνίᾳ (Α' Πέτρου β, 9):

ὁμοὶ δὲ γένος ἐκλεκτὸν, βασιλεῖον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαὸς εἰς περιποίησιν,

Ἐφ' ὅσον καίτοι ἄσωτεύσαντες, εὕρισκόμεθα πλησίον τοῦ Οὐρανίου Πατρὸς καί ἀπολαμβάνουμε τῆς «οὐσίας» τῆς κληρονομίας Του πρέπει μερικὲς φορές ὅπως λέγω καί ἀνωτέρω νά παύσωμεν γογγύζοντες διότι κατὰ τόν θεῖον Παῦλον ἱλαρόν δότην μᾶς θέλει ὁ Θεός. Ὡς χαρῶμεν λοιπὸν καί ἡμεῖς τὰς Οὐρανίας δωρεὰς ἢ παροχὰς πού δίνει ἡ Ἐκκλησία καί ἐν εὐθυμίᾳ καί ἁγιασμῷ νά εὐρεθῶμεν μέσα στὰ πλαίσια τῆς χαρμολύπης πού μᾶς θέτει ἡ Ἐκκλησία ἢ ὅποια πρέπει νά εἶναι μόνιμον φαινόμενον ἐν τῇ ζωῇ μας. Δέν θά πρέπει νά ξεχνάμε ὅτι ποτὲ ἡ Ἐκκλησία δέν θέλει τὸν χρι-

στιανόν έν δυσθυμία καί απέλπιδα αλλά αεί χαίροντες άποσκοπούντες εις τήν πρός Ούρανόν πορείαν μας.

Έπ αύτου θέλω νά σημειώσω καί όλίγα τινά τά όποία αναγράφει καί ό άγ. Παύλος αύτόν πού βρίσκεται έν τή Έκκλησία νά είναι έμπλεως χαράς καί «άγαστής» κοινωνικότητας.

ώς λυπούμενοι αεί δέ χαίροντες, ως πτωχοί πολλούς δέ πλουτίζοντες, ως μηδέν έχοντες καί πάντα κατέχοντες (Β' Κορ. στ' 10).

Άκριβώς μάς θέλει όπως όταν βγαίνομεν από τήν Έκκλησίαν πλήρης χάριτος καί θείας μακαριότητος. Αύτά όμως τά άνωτέρω πού γράφω άς αποτελέσουν μικράν παρακίνησιν διά νά αλλάξωμεν πορείαν ζωής καί επί τή εύκαιρία νά εύχηθώ εις τό πλήρωμα τών Γνησίων Όρθοδόξων Χριστιανών όπως «διαπλεύσαντες» τό μεγάλο μέρος της άγ. Τεσσαρακοστής νά μάς αξιώσει ό Θεός νά Τόν δεχθούμε Άναστάντα εκ Τάφου καί παρέχοντα Πασχαλίους εύλογίας εις όλον τόν κόσμον.

Ο ΑΧΑΡΝΩΝ ΚΑΙ Ν. ΙΩΝΙΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

Έπειδή εύρισκόμεθα εις τό μέσον της άγ. Τεσσαρακοστής καί λόγω της Ιερατικής μου ιδιότητος, έχων έπιτελέσει μερικές προηγιασμένες, θέλω νά καταγράψω εις τό φύλλον αύτό της Όρθοδοξίας μερικά πνευματικά μου σκιρτήματα τά όποία έν ταυτώ νά τά μεταδώσω εις τό άγαπητόν κοινόν τών Γνησίων Όρθοδόξων Χριστιανών.

Άπό έσωτερικές μου γνώσεις καθώς επίσης καί από ψυχικές μου παρορμήσεις θέλω νά γνωρίσω πρό πάντων εις τό κοινόν τών Όρθοδόξων Χριστιανών, μικράς καί μέσης ηλικίας, τά ακόλουθα. Η Έκκλησία μας έπιτελούσα κατά τήν Τεσσαρακοστήν όλίγας λειτουργίας του άγ. Ιωάννου του Χρυσοστόμου καί μερικές τοιαύτας κατά τās Κυριακάς του άγ. Βασιλείου του Μεγάλου προσφεύγει εις τās προηγιασμένες του άγ. Γρηγορίου του Διαλόγου Πάπα Ρώμης διά νά βοηθήσει τό όρθόδοξον κοινόν, έφ' όσον τουτόν είναι έπιτρεπτόν, παρά τών έξομολογών, νά κοινωνεί τών άχράντων μυστηρίων τās Τετάρτας καί Παρασκευάς, κατ αύτόν τόν τρόπον συμπληρόν «τό κοινόν» τās ανάγκας του καί τήν ψυχικήν του διατροφήν από τά προηγιασμένα δώρα.

Έν τή Έκκλησία εύρισκόμενος ως ταπεινός Λευίτης είμαι καί έγώ μέτοχος αύτης της θείας συμμετοχής εις τήν λατρείαν, ή όποία σέ κατάνυξιν ύπερτερει πάσης άλλης λειτουργίας έν τή Έκκλησία μας. Θά φροντίσω τώρα νά μεταδώσω όπως είπα άνωτέρω μερικά ψυχικά μου σκιρτήματα πού αύτά αποτελούν θεμελιώδη βιώματα της χριστιανικής μας ζωής. Καί άρχομαι καταγράφων μερικά έξ αύτών διότι όλοι έμείς οί χριστιάνοι εύρισκόμεθα νύν σ' αύτόν τόν «φόρτον» τών ψυχικών μας ανατάσεων.

Έκτός της λειτουργίας του Μεσονυκτικού ή τετράωρος σχεδόν πρωινή ακολουθία τών προη-

γιασμένων είναι πλήρης χάριτος καί εύλογίας διότι οί συμμετέχοντες φεύγουν μέ πλήρη πνευματικήν φόρτισιν. Ό όρθρος περιλαμβάνων καί τήν ακολουθίαν του έορταζομένου άγίου της ήμέρας καθώς επίσης καί τόν έσπερινόν του άγίου της δευτέρας ήμέρας είναι πνευματικά «έναίσιμος» συμπληρωμένοι αύται μετά σχετικών άναγνωσμάτων καί του ψαλτηρίου καθώς επίσης καί τών Προφητών καί της Σοφίας Σολομώντος. Χαρακτηριστική είναι ή στιγμή ή όποία καταλαμβάνει μέγα μέρος του Όραρίου μέ τό «κατευθυνθύτω ή προσευχή μου ως θυμίαμα ένώπιόν Σου». Έκεϊ οί πιστοί γονατίζοντες ένώπιον Κυρίου μένουν όλοκληρωμένα προσηλωμένοι εις τά ψαλλόμενα καί μετ ού πολύ ακολουθεί από τό ιερόν βήμα του Ιερέως ανακράζοντας τό «φώς Χριστού λάμπει πάσι». Κατά τήν Θ. λειτουργία ό Χερουβικός ύμνος τών Ιεροψαλτών «νύν αί δυνάμεις τών Ούρανών» μετά δέους καί τρόμου συμμετέχουν εις τήν μετακίνησιν του Σώματος καί Αίματος Χριστού από τόν ιερόν εις τό θυσιαστήριον. Η στιγμή είναι τόσο συγκλονιστική ώστε όχι μόνον γονυκλινούν οί πιστοί αλλά μετά δακρύων νοιώθουν τήν θείαν παρουσίαν του Κυρίου.

Συμπληρώνων τό κείμενό μου θά αναφέρω ότι ή Θ. λειτουργία ή τετελειωμένη τών προηγιασμένων δώρων παίρνει τέλος μέ προσέλευσιν τών πιστών εις τά προσφερόμενα άγια τών άγίων. Καί ούτω λαμβάνει πέρας ή τελετή τών προηγιασμένων μέ τήν θείαν όπισθάμβωνον εύχήν του άγ. Γρηγορίου του Διαλόγου ή όποία δυναμώνει τούς πιστούς διά νά μείνουν όχι μόνον τήν ήμέραν αλλά καί όλόκληρον τήν έβδομάδα έν αγιότητι καί σεμνή πολιτεία.

Ο ΕΥΡΙΠΟΥ ΚΑΙ ΕΥΒΟΙΑΣ ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Εἶναι ὑπόθεσις ἰδική μας κατ' ἀποκλειστικότητα καί εἰς τὰ ὅρια τῆς δι-
καιοδοσίας μας ὁ ἐορτασμός τῆς μεγάλης καί παγκοσμίου ἐορτῆς τῆς ὀρ-
θοδοξίας, διὰ τόν λόγον ὅτι ὑπέρ αὐτῆς καί μόνον διεξάγεται ἐπὶ 70 ἔτη
ὁ πολύμοχθος ἱερός ἀγών ἡμῶν. Μᾶς ἐδόθη τό ὄνομα τῶν παλαιοημερολογι-
τῶν, ὅμως ἡ οὐσία τοῦ ἀγῶνος μας δέν ἐγκείται εἰς μόνην τήν διαφοράν
τῶν ἡμερολογίων ἀλλ' εἰς αὐτήν τήν ἀκαινοτόμητον συνέχειαν τῆς καθόλου
ὀρθοδόξου παραδόσεως, ἀρχῆς γενομένης ἀπό τῆς ἀντικανονικῆς καί ἐπι-
βλαβοῦς εἰσαγωγῆς τοῦ παπικοῦ ἡμερολογίου εἰς τήν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλά-
δος μέ συνέχειαν τό ἀνοιγμα τῶν θυρῶν πρὸς τήν αἰρετικὴν δύσιν καί
τόν κρηνισμόν ὀρίων καί ὄρων μεταξύ ὀρθοδοξίας καί κακοδοξίας καί ἀθέ-
τησιν πατερικῶν ἐντολῶν.

Εἶναι ὁθεν οὐσιώδης ὁ ἀγών καί ὑψηλῆς σημασίας διὰ τήν ἔννοιαν τῆς ὀρ-
θοδοξίας ἀφοῦ καταβάλλεται διὰ τήν σωτηρίαν αὐτῆς ἀπό ἐνεδρεύοντας
πολεμίους ἐξωτερικούς καί ἐσωτερικούς.

Τούτου ἔνεκεν καί μετὰ ζήλου πολλοῦ καί θερμότητος ἐορτάζομεν τήν μεγά-
λην ἡμέραν τῆς ὀρθοδοξίας τιμῆς ἔνεκεν πρὸς τοὺς ἡρωϊκοὺς ἀγῶνας τῶν
ὑπερμάχων αὐτῆς Πατέρων τῆς εὐσεβείας.

Οὕτω καί ἐφέτος μετὰ πάσης λαμπρότητος ἐωρτάσθη ἡ μεγαλάνυμος ἡμέρα
τῆς Κυριακῆς τῆς ὀρθοδοξίας εἰς τόν χώρον τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου Πειραι-
ῶς ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας μας.

Τά πλήθη τῶν πιστῶν μέ ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς Ἀρχιερεῖς μας καί τόν ἱερόν
κλῆρον συνεπικουρουμένους ἀπό ἱκανόν ἀριθμόν μοναχῶν καί μοναζουσῶν
κατέκλυσαν ἀσφυκτικῶς τόν χώρον τῆς πλατείας καί τῶν θεωρείων τοῦ θεά-
τρου καί μέ ἐνθουσιώδη παλμόν ἀγωνιστικότητος ἐπεδοκίμαζαν καί ἐχειρο-
κρότουν τοὺς ὕμνους καί πυρίνους λόγους τῶν ὁμιλητῶν Ἀρχιερέων περί
τῆς λόγῳ καί ἔργῳ ὀρθοδοξίας πού ἀκολουθεῖ ἡ μαρτυρικὴ Ἐκκλη-
σία μας.

Τήν ἐκδήλωσιν τοῦ ἐορτασμοῦ ἐστόλιζεν ἰδιαιτέρως ἡ εἰκοσιπενταμελής
ἐκκλησιαστικὴ χορωδία ὑπὸ τὸν χοράρχην μουσικοκαθηγητὴν κ. Μιχ. Μακρῆν
ἡ ὁποία ἀπέδωσε θαυμασίως ὕμνους καί τροπάρια σχετικὰ μέ τό περιεχόμε-
νον τῆς ἡμέρας κατασυγκινήσασα τό ἀκροατήριον.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἐπρολόγησε ἀναφερθεὶς γενικῶς εἰς τό ἱ-
στορικόν τῶν ὑπέρ τῆς πίστεως ἀγώνων παλαιῶν καί νεωτέρων καί εἰς τήν
σήμερον κατάστασιν ἐν γένει τῆς Ἐκκλησίας, δώσας ἐν συνεχείᾳ τόν λό-
γον εἰς τόν ὁμιλητὴν τῆς ἡμέρας Σεβασμιώτατον Ἀχαΐας καί πάσης Πελο-
ποννήσου κ. Καλλίνικον.

Εἶτα ἀνεπέμφη ὑπὸ τοῦ Πρωτοσύγκελλου ἡ ἐπιμνημόσυνη δέησις ὑπὲρ τῶν ἡρώϊκων προμάχων τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἡ Χορωδία ἔψαλλε τὸ «Αἰωνία ἡ μνήμη» ἐν βαθυτάτῃ συγκινήσει.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀχαΐας καὶ πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλίνικος ἐξεφώνησε τὸν Πανηγυρικὸν τῆς ἑορτῆς καὶ τέλος ὁ Πρωτοσύγκελος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἀρχ. Γερώντιος Λουδάρος ἀνέγνωσε θερμὸν εὐχαριστήριον καὶ συγχαρητήριο ῥηθὺν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς κ. Γεροντίου ὡς διοργανωτοῦ τοῦ λαμπροῦ ἑορτασμοῦ, καὶ ἡ ἑορτὴ ἔληξε μὲ τὰς εὐλογίας τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου.

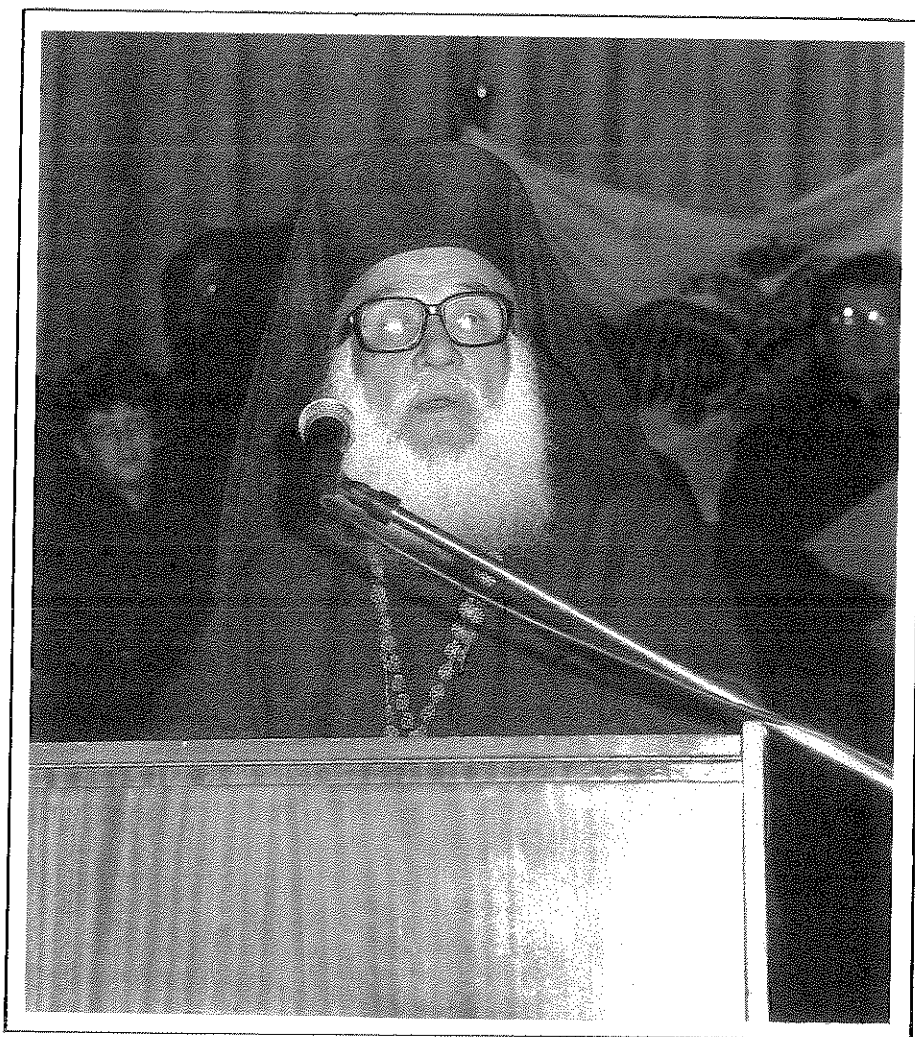
Τὴν ἑορτὴν ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ὁ Βουλευτὴς κ. Ἡ. Βουγιουκλάκης, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλλην. Ὁρθσκ. Κοινότητος ΓΟΧ κ. Ι. Ἀγγελόπου-

λος, ὁ Θεολόγος κ. Σ. Καραμήτσος, οἱ Σύμβουλοι τοῦ Γεν. Ταμείου Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος καὶ ὁ Δ/ντὴς τῆς Φ. Ὁρθοδοξίας κ. Χ. Χαλβατζῆς.

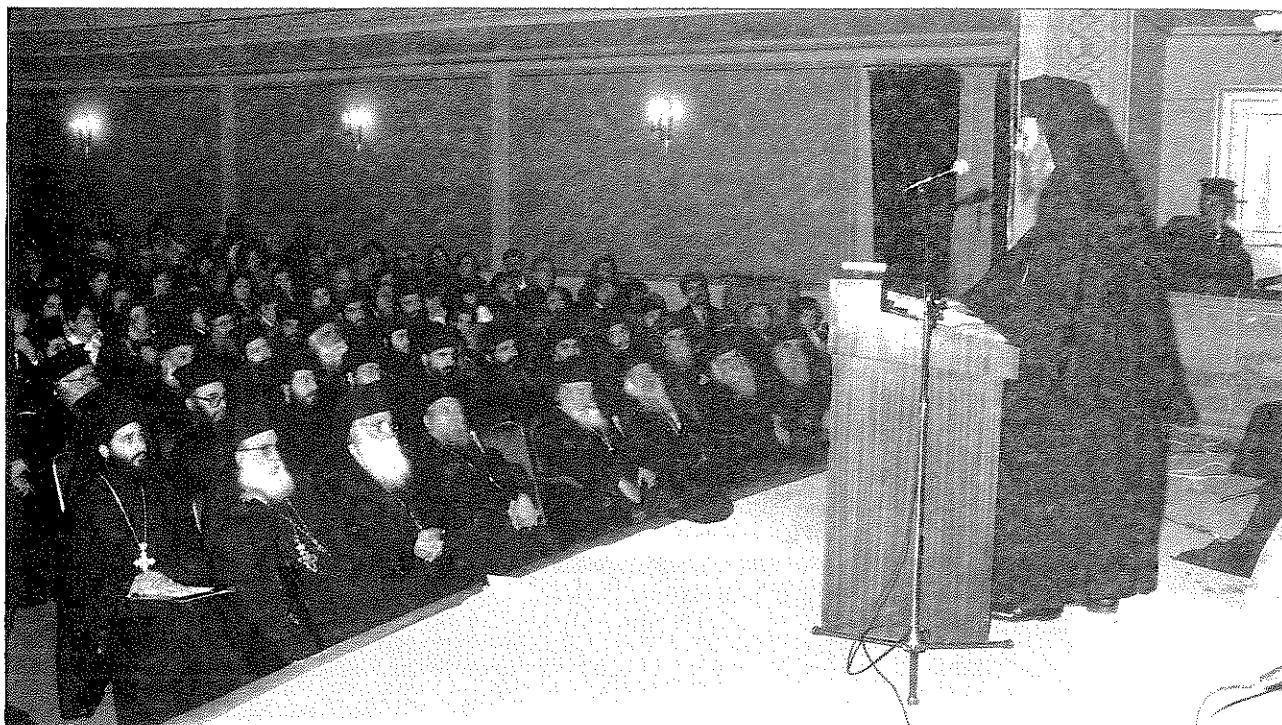
Ἐκφράζομεν τὰς ὁλοθέρμους εὐχαριστίας εἰς τὸν Ἀγ. Πειραιῶς διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν τῆς ὑπ' αὐτοῦ διοργανωθείσης ἑορτῆς, τοὺς εὐφραδεῖς ὁμιλητὰς διὰ τοὺς ἐξόχους λόγους τὴν ἐκλεκτὴν πολυμελὴ Βυζαντινὴ Χορωδίαν ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ καθηγητοῦ τῆς Μουσικῆς κ. Μ. Μακρῇ ἡ ὁποία κατέθελε τὰς ψυχὰς τῶν πιστῶν.

Ἐπίσης ἐγκάρδια συγχαρητήρια ἀνήκουν σὺ τίμιον πρεσβυτέριον τὰς σεπτὰς Μοναστικὰς ἀδελφότητας καὶ τὸ εὐσεβὲς χριστεπώνυμον πλήρωμα.

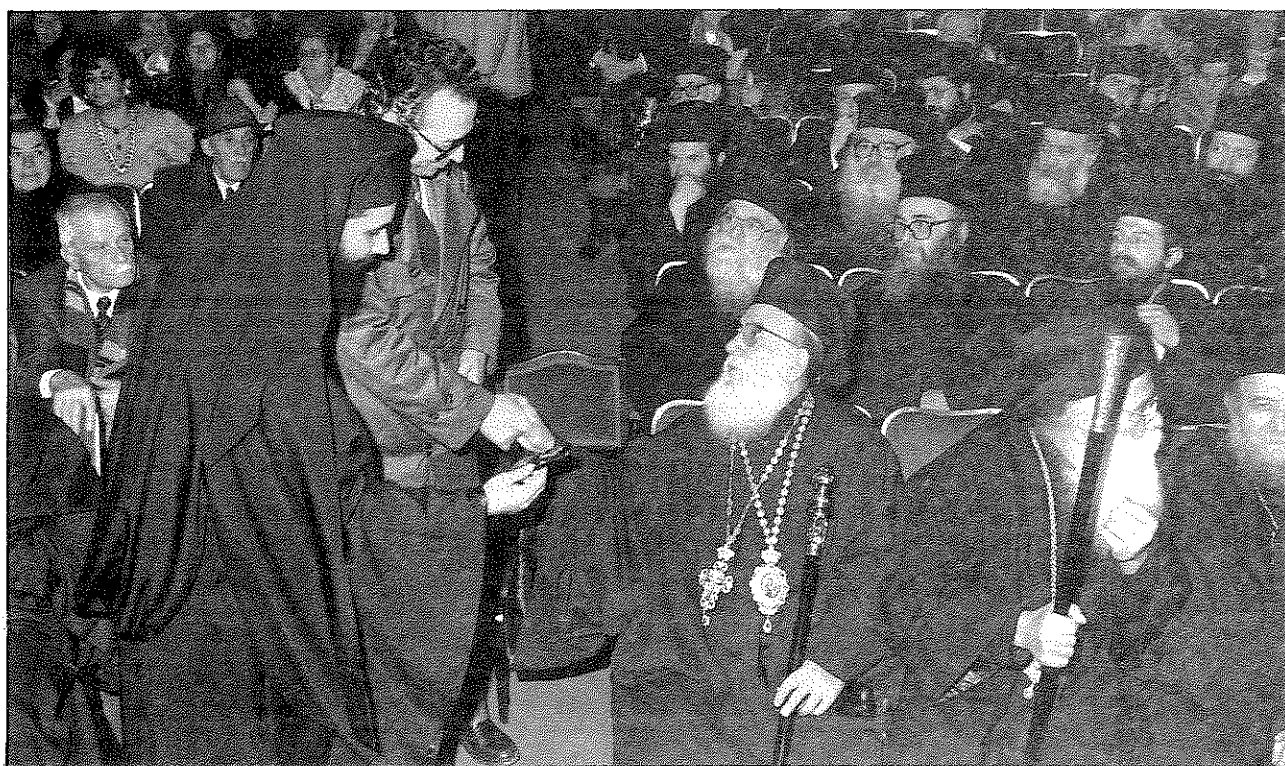
Εἴθε ὁ Παντοδύναμος νὰ μᾶς ἀξιῶσιν ὅπως πάλιν καὶ τοῦ χρόνου ἐν καλῇ ὑγείᾳ ὑμνήσωμεν τοὺς ἐνδόξους προμάχους τῆς πίστεώς μας.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χρυσόστομος, προλογίζων κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ὁρθοδοξίας εἰς τὸ Δημ. Θέατρον Πειραιῶς.

Ο Μακαριώτατος κ. Χρυσόστομος καὶ ὁ ἐπίχωριος Μητροπολίτης κ. Γερόντιος ἀνταλλάσσοντες χαιρετισμὸν μετὰ τοῦ Βουλευτοῦ τοῦ Κοινοβουλίου κ. Ἡλία Βουγιουκλάκη κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς Ὁρθοδοξίας εἰς τὸ Δ.Θ.Π.

Ὁ κύριος ὁμιλητὴς Σεβ. Μητροπολίτης Ἀχαΐας & πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλίνικος κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς Ὁρθοδοξίας.

Οί άρχιερείς μας και μεγάλο μέρος του ιερατείου εις τό Δ.Θ.Π. κατά την έορτήν της Όρθοδοξίας.

Ή έπιτυχημένη Βυζαντινή Χορωδία της Έκκλησίας μας αποτελουμένη από καλλιφώνους μουσικούς - καταξιωμένους ιεροψάλτας υπό την Δ/σιν του πρωτοψάλτου - Καθηγητού κ. Μιχαήλ Μακρή εις τό Δ.Θ.Π. κατά την έορτήν της Όρθοδοξίας.

Ὁρθοδοξία. Δημοτικόν Θέατρον Πειραιῶς, πλῆθος ὀρθοδόξου πληρώματος.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ 1993
ΠΡΟΟΙΜΙΑΣΙΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

"Μέγας ὁ θεός καί μεγάλη ἡ ἰσχὺς Αὐτοῦ καί τῆς συνέσεως Αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς" ὁ ποιῶν μεγάλα καί ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε καί ἑξαίσια.

Σεβασμιώτατοι, Πανοσιώτατοι, Αἰδεσιμώτατοι ἀδελφοί.

Ὅσιώτατοι Μοναχοί καί Μονάζουσai.

Ἀξιότιμοι κύριοι Βουλευταί.

Εὐσεβὴς ὁμήγουρς τοῦ Χριστωνύμου ὀρθοδόξου λαοῦ.

Εἰς τό ἀνωτέρω ψαλμικόν μεταξὺ τῶν μεγαλουργιῶν τοῦ θεοῦ συγκαταλέγεται καί τό νόημα τῆς μεγάλης ἑορτῆς μας σήμερον, τῆς ὁποίας ἡ ἀξία καί βαρύτης ἰσοδυναμοῦν μέ ἐκείνην τήν τοῦ Μεγάλου καί ἱσαποστόλου Κωνσταντίνου ἀνακήρυξιν τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας ὡς ἐπισήμου τοῦ κράτους.

Κατά ταύτην τήν ἡμέραν ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ

τιμῶσα τοὺς μεγάλους ἀγῶνας τῶν προμάχων ὑπερα-
σπιστῶν τῆς πολεμουμένης ὀρθοδόξου πίστεως, καθιέρωσε
λαμπράν πανήγυριν εἰς ἀνάμνησιν τῆς νίκης καί
καταλύσεως τῆς πολυχρονίου Εἰκονομαχίας καί ὁ-
λων τῶν αἱρέσεων δοῦσα τὴν ὀνομασίαν χαρακτηρι-
στικῶς, Κυριακὴ τῆς ὀρθοδοξίας.

Δοξάζομεν ὁθεν καί εὐχαριστοῦμεν τὴν περὶ ἡμᾶς
τοῦ Θεοῦ πρόνοιαν καί πολλὴν ἀγαθότητα, ὅτι μέ-
γα τό πρὸς ἡμᾶς δῶρημα Αὐτοῦ ἡ ὀρθόδοξος πίστις
ἣτις ἐστὶν ἡ ἀποκεκαλυμμένη οὐρανόθεν ἀλήθεια
ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.

Ἠλεήθημεν δέ ἀγαπητοί παρὰ Θεοῦ, ἡμεῖς οἱ ταπει-
νοί μέ τὴν ἰδιαιτέραν τιμὴν ν' ἀποτελοῦμεν εἰς
τοὺς ἐσχάτους τούτους καιροὺς τὴν θεματοφυλακὴν
τοῦ ὑψηλοῦ θησαυροῦ τῆς ἀκραιφνοῦς ὀρθοδόξου πα-
ραδόσεως διὰ πολλῶν ἀγώνων καί θυσιῶν, ὥς συνε-
χισταί τῶν παλαιῶν ἀγώνων τῶν Πατέρων ὑπὲρ τῆς
ἀκεραιότητος Αὐτῆς, ἀφοῦ ἐπὶ ἑπτὰ ὁλοκλήρους δε-
καετίας ἀπὸ τῆς ἐπαράτου εἰσαγωγῆς τοῦ φράγκικου
ἡμερολογίου εἰς τὴν ζωὴν τῆς Ἑλλαδικῆς ἐκκλησί-
ας ἀγωνιζόμεθα τὸν καλὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ φιλοπαπικ-
κοῦ καί οἰκουμενιστικοῦ πνεύματος τῆς ἐποχῆς μας
πού διασαλεύει τὰ θεμέλια τῆς ὀρθοδοξίας.

Διό, καί ἡ μεγαλειώδης αὕτη ἐορτὴ εἶναι ἀποκλει-
στικὸν ἰδικὸν μας δικαίωμα, ἐνῶ διὰ τοὺς παραβάτα-
τας θεμελιωδῶν ἀρχῶν τῆς ὀρθοδοξίας καί πολεμίους
τῶν ζηλωτῶν τῆς πατρώας εὐσεβείας εἶναι σφετερι-
σμός.

Τοῦτου ἔνεκεν, μετὰ ζήλου καί εὐλαβείας πανηγυρί-
ζομεν σήμερον χαίροντες καί ἐνδυναμούμεθα ἐν Κυ-
ρίῳ εἰς τὴν ἰδεολογίαν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος, τὸν
ὁποῖον ὁ Θεὸς παρὰ τὰς διώξεις καί ἐσωτερικὰς ἀν-
τιξοότητας ἐξ ἀνθρωπίνων ἀδυναμιῶν, συντηρεῖ καί
διακρατεῖ εἰς ἀνθηρότητα ἐπὶ 70 ἔτη.

Οἱ ἄνθρωποι τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ καί κατὰ μείζονα

λόγον οἱ ἐκκλησιαστικοί ἡγέται τοῦ σήμερον, ἐπι-
λήσμονες τῶν εὐεργεσιῶν τοῦ θεοῦ καί τῶν θείων
ἐνταλμάτων Αὐτοῦ, ἀπώλεσαν ὁμοῦ μέ τήν εὐσέβειαν
καί τήν λογικήν διὰ τήν προφύλαξιν τοῦ ποιμνίου τιν
ἀπό τῶν αἰώνιων ἐχθρῶν τοῦ γένους καί τῆς πί-
στεώς μας· καί συμφυρόμενοι μετ' αὐτῶν ἀπεργά-
ζονται ἀσυναισθήτως τήν φθοράν καί τόν ἀφανισμόν
τοῦ θεοτιμήτου ἑλληνορθοδόξου στοιχείου.

Οἱ αἰώνιοι ἐχθροί μας εἶναι οἱ αὐτοί καί ἀμετά-
βλητοι καί σήμερον καί πάντοτε.

Τό Βατικανόν ἔκπαλαι ἀπό τοῦ Μεγάλου Κωνσταντί-
νου διέκειτο ἐχθρικῶς πρὸς τήν ἀνατολήν καί τήν
ἐν αὐτῇ ἑλληνοχριστιανικήν Βυζαντινὴν αὐτοκρα-
τορίαν καί ἰδιαιτέρως πρὸς τήν ὀρθοδοξίαν μέχρι
σήμερον καί εἰς τό διηνεκές. Τοῦτο δέν χρειάζεται
ἀποδείξεις γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἀπό τοῦ 9ου αἰῶνος
ἐνετάθη ἡ ἔχθρα τοῦ ἔνεκα τοῦ σχίσματος. Λόγῳ
δέ τῆς ἐπιρροῆς του εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Εὐρώπης
καί αὐτοί δέν διέκριντο φιλικῶς πρὸς τήν Βυζαν-
τινὴν αὐτοκρατορίαν παρά τό ὅτι αὕτη ὑπῆρξε ἐ-
πί χίλια ἔτη τό προπύργιον καί ἡ ἀνάσχεσις τῶν
βαρβαρικῶν ἐπιδρομῶν κατὰ τῆς Δύσεως.

Ἦτο δέ τοσαύτη ἡ ἔχθρα τοῦ Βατικανοῦ ὥστε καί
τήν κατάλυσιν τῆς Αὐτοκρατορίας ἐπέφερε διὰ τῶν
Σταυροφοριῶν πού ἐνήργησε ὑπὸ τό πρόσχημα τῆς ἀ-
πελευθερώσεως τῶν ἀγίων τόπων.

Καί ὅτε ἡ Κων/λις ἐξησθενημένη ἐκ τῶν Σταυροφο-
ριῶν ἔπιπτε εἰς τὰς χεῖρας τῶν Τούρκων, οὔτε τό
Βατικανόν οὔτε οἱ φίλοι Εὐρωπαῖοι συνεκινήθησαν.
Ἄλλ' οὔτε ^{καί} κατ' αὐτήν τήν ἐξέγερσιν τοῦ ὑποδού-
λου ἑλληνισμοῦ τό 1821, ἵνα παράσχουν χεῖρα βο-
ηθείας. Ἀπ' ἐναντίας, τό 1922 ἐγένετο ἡ ἐξόντω-
σις τοῦ Μικρασιατικοῦ ἑλληνισμοῦ διὰ τῆς βοηθεί-
ας τῶν Ἀγγλο-Γάλλων, ὁ δέ Πάπας τῆς Ρώμης συνέ-
χαιρε τόν Κεμάλ διὰ τήν νίκην του· καί μέχρι σή-

μερον ὁ αὐτός καί ἀμετάβλητος ἐνισχύει τὴν ψευδοανεξάρτητον Ἐκκλησίαν τῶν Σκοπίων εἰς τὸν ἀνθελληνικὸν τῆς ἀγῶνα ὁμιλῶν εἰς τὴν ψευδομακεδονικὴν γλῶσσαν.

Ἀλλὰ ὁ πόλεμος κατὰ ὀρθοδόξων ἀρχῶν καί παραδόσεων δέν εἶναι μόνον ἐξωτερικός. Ἡ ἐσωτερικὴ διάβρωσις δέν εἶναι μικροτέρα.

Ἡ ἐπὶ 70 ἔτη πολεμικὴ τῆς κρατικῆς Ἐκκλησίας καθ' ἡμῶν τῶν ἐναντιοθέντων εἰς τὴν ἀντικανονικὴν ἀλλαγὴν τοῦ ἡμερολογίου, μέ προέκτασιν τὰ ἀνοίγματα πρὸς τὴν αἰρετικὴν δύσιν τοῦ Πάπα καὶ τοῦ Μονοφυσίτας, ἔχει ὡς κίνητρον ^{καί σκοπόν} τὴν ἐξουδετέρωσιν πάσης ἀντιστάσεως διὰ τὰ σχέδια τοῦ οἰκουμενισμοῦ πρὸς ἐπίτευξιν τῆς πλήρους ἐγκαθιδρύσεως τοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Ἀγίων, τὴν ἐλληνικὴν γῆν. Καί ἀφοῦ ἡ ἀντίστασις προέρχεται ἀπὸ τοὺς παλαιοῦς ἡμερολογίτας, οἱ ὅποιοι ἔχομεν ρίψει τὸ σύνθημα "πειθαρχεῖν δεῖ θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις" ἕνα ἄλλο σύνθημα ἔρχεται ἀπὸ τὸν αἰρετικὸν Πάπαν "νά ἐξουδετερωθῇ αὐτὴ ἡ ἀντίστασις παντὶ τρόπῳ" διότι τίθεται ἐμπόδιον τῶν προσδοκιῶν του.

Τούτου ἕνεκεν καί ὁ πολυμαθὴς Ἐπίσκοπος Χριστόδουλος Βόλου ρίπτει τὰ βέλη του κατ' ἐπιταγὴν ἐναντίον μας ἐπιχειρῶν οὔτε ὀλίγον οὔτε πολὺ, νά πείσῃ τὸν λαόν λέγων τὸ ψεῦδος ἀλήθειαν καί τὸ σκότος φῶς, τὸς δέ φῶς σκότος.

Ἀλλὰ περὶ τούτων θά ὁμιλήσῃ ὁ κύριος ὁμιλητὴς τῆς ἡμέρας.

Ἡμεῖς, θά πανηγυρίζομεν πάντοτε καί ὑπὸ οἵσδῃποτε συνθήκᾳ τὴν λαμπράν ταύτην ἡμέραν τῆς ὀρθοδοξίας καί θά δοξάζομεν τὸν θεόν τὸν δόντα εἰς ἡμᾶς τὸν πολῦτιμον θησαυρόν τῆς πίστεως ἀπτόητοι κατὰ πάσης ἐπιβουλῆς καί διώξεως πιστεύοντες ὅτι μεθ' ἡμῶν ἐστὶ ὁ θεός τῆς ἀληθείας. Εἰ δέ ὁ θεός μεθ' ἡμῶν οὐδεὶς καθ' ἡμῶν.

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ, Η ΚΙΒΩΤΟΣ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΜΑΣ!

Υπό τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Ἀχαΐας
καί πάσης Πελοποννήσου κ.κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ.

Κάθε χρόνο,
Μακαριώτατε,
Σεβασμιώτατε ἅγιε Πειραιῶς κ. Γερόντιε,
Ἄγιοι ἀδελφοί,

Πατέρες καί λοιποὶ Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ κάθε χρόνο, σάν σήμερα, οἱ ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Ὁρθόδοξοι πανηγυρίζουν τόν θρίαμβο τῆς Ὁρθοδοξίας, πού συντελέσθηκε πρὶν ἀπὸ 12 περίπου αἰῶνες στὴν Κωνσταντινούπολι ἀπὸ τὴν Ἁγία Θεοδώρα, μετὰ τὴν ἀναστήλωση τῶν Ἁγίων Εἰκόνων, πράγμα πού ἐσήμανε τόν τερματισμὸ τῆς Εἰκονομαχίας.

Ἡ Εἰκονομαχία κράτησε 116 ὁλόκληρα χρόνια. Ὑπῆρξε μέγιστος κίνδυνος καί γιὰ γιὰ τὴν πίστη μας. Ἀπὸ τότε ἄρχισε ἡ ἐξασθένηση τῆς Αὐτοκρατορίας μας, μέχρι πού ἡ Βασιλεύουσα τὸ 1453 ἔπεσε στὰ χέρια τῶν ἀπίστων. Ὁ Ἅγιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης τὴν χαρακτηρίζει ὡς **“ἀθλιωτάτη μεταστοιχείωση τῶν πάντων”**,...

Κι' αὐτὴ, τὴν τραγικὰ δύσκολη κατάσταση γιὰ τὴν Ὁρθοδοξία ἀντιμετώπισε μετὰ ἐπιτυχία ἡ Ὁρθοδοξία, χάρις στοὺς ἐξοχους Ἁγίους Πατέρες, ὅπως τὸν Ἅγιο Τάρασιο, τὸν Ἅγιο Θεόδωρο Στουδίτη κ.ἄ., ἀλλὰ καί τὸν πιστὸ Λαὸ πού θυσιάζε τὰ πάντα γιὰ τὴν πίστη του. Καί νίκησε ἡ Ὁρθοδοξία! Καί τὴν μεγάλη σημασία αὐτῆς τῆς νίκης θέλησε ἡ Ἐκκλησία μας νὰ διαιωνίσει μετὰ τὸν γιορτασμὸ τῆς κάθε χρόνο, σάν σήμερα, τὴν Ἀ' Κυριακὴ τῆς Ἀγ. καί Μεγ. Τεσσαρακοστῆς.

Ἐμεῖς σήμερα δὲν μαζεuthήκαμε ἐδῶ, γιὰ νὰ ἀναβαπτίσουμε μόνο τὴν μνήμη μας στοὺς ἀγῶνες τῶν Ἁγίων ἐκείνων Πατέρων μας, πού μετὰ συνέπειαν ὡμολόγησαν τὴν πίστη τους στοὺς χαλεποὺς ἐκείνους καιροὺς τῆς Εἰκονομαχίας. Οὔτε γιὰ νὰ χειροκροτήσουμε μόνο τὴν νίκη καί τὸν θρίαμβο τῆς Ὁρθοδοξίας. Συγκεντρωθήκαμε προπαντός, σάν μοναδικοὶ κληρονόμοι τοῦ ἀτίμητου πατρογονικοῦ θησαυροῦ τῆς Ὁρθοδοξίας, γιὰ νὰ μελετήσουμε μετὰ ποιοὺ τρόπου θὰ διασφαλίσουμε τὴν κληρονομία μας αὐτὴ, ἀπ' τοὺς τόσους ἄρπαγες, πού θέλουν νὰ μᾶς τὴν ἀφαιρέσουν.

Γιὰ νὰ μὴν ἀποδειχθοῦμε ἀνάξια τέκνα ἐνδόξων προγόνων.

Κι' ἐπειδὴ τὸ θέμα αὐτὸ εἶναι ἰδιαίτερα σοβερὸ, καί ἐνδιαφέρει ὅλους μας, παρακαλῶ γιὰ λίγο νὰ ἔχω τὴν προσοχή σας.

Β'.

1. Σήμερα πολλοὶ μιλάνε γιὰ “Ὁρθοδοξία”... Καί περισσότεροι θέλουν νὰ τὴν ἰδιοποιηθοῦν, μολονότι δὲν ἔχουν καμμία σχέση μαζί της. Μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς εἶναι:

α) Οἱ λεγόμενοι Μονοφυσῖτες. Αὐτοὶ εἶναι κραυγαλέα αἵρετικοί. Τέσσαρες Οἰκουμενικὲς Σύνοδοι τοὺς κατεδίκασαν κι' ἀναθεμάτισαν ὡς αἵρετικούς. Ὅμως, οἱ ἴδιοι θέλουν νὰ ἐμφανίζονται καί νὰ ὀνομάζονται “Ἀνατολικοὶ Ὁρθόδοξοι”, γιὰ νὰ καλύπτουν πίσω ἀπὸ τὸ ὄνομα αὐτὸ τὴν κακοδοξία καί τὴν αἵρεσί τους.

Τὸ περίεργο εἶναι ὅτι οἱ νεοσημερολογῖτες μετὰ συμφωνία πού υπέγραψαν μαζί τους τὸ 1990 στὸ Σαμπεζύ τῆς Ἑλβετίας ὡμολόγησαν ὅτι οἱ αἵρετικοὶ αὐτοὶ **εἶναι καί ἦταν πάντοτε**

Ὁρθόδοξοι! Αυτό σημαίνει ὅτι οἱ Οἰκουμενικές Σύνοδοι καί οἱ Ἅγιοι Πατέρες πού τούς κατεδίκασαν καί τούς ἀναθεμάτισαν ἐσφαλλάν!

β) Ἄλλοι εἶναι οἱ λεγόμενοι Οὐνίτες! Αὐτοί ἰσχυρίζονται πώς εἶναι Ὁρθόδοξοι, πού συμφώνησαν μέ τίς ἀποφάσεις πού ὑπεγράφησαν στήν Φερράρα τό 1439, καί γι' αὐτό μνημονεύουν στίς ἐκκλησίες τους τό ὄνομα τοῦ πάπα, καί μόνον γι' αὐτό, **εἶναι αἰρετικοί, ὅπως εἶναι καί ὁ πάπας!** Καί ἄς λέγουν, ὅτι κατά τά ἄλλα δέχονται τά ὀρθόδοξα δόγματα, ὅτι ἔχουν ὀρθόδοξες ἐκκλησίες, ὀρθόδοξα ἄμφια, ὀρθόδοξες λειτουργίες κλπ. κλπ. Ὅλα μπορεῖ νά τά ἔχουν "ὀρθόδοξα,,! Ἀπό τήν στιγμή ὅμως πού μνημονεύουν τόν πάπα, εἶναι αἰρετικοί! Καί μάλιστα πιό ἐπικίνδυνοι ἀπ' τόν πάπα. Ὁ πάπας ἐμφανίζεται αἰρετικός, ὅπως καί εἶναι. Κί ὁποῖος θέλει τόν ἀκολουθεῖ. Ὅποιος θέλει ἀσπάζεται τήν. **παντοῦφλα του!** Οἱ Οὐνίτες, ἐμφανίζονται κατά τό πλεῖστον ὡς Ὁρθόδοξοι, ἀλλά εἶναι αἰρετικοί. Γι' αὐτό εἶναι πιό ἐπικίνδυνοι. **Εἶναι ὁ Δούρειος ἵππος γιά τήν Ὁρθοδοξία!**

γ) Τέλος, ἄλλοι εἶναι οἱ Νεοημερολογίτες! Καί ὅταν λέμε νεοημερολογίτες, μαζί μ' αὐτούς ἐννοοῦμε καί ἐκείνους πού μολονόπι δέν ἄλλαξαν τό 1924 τό ἡμερολόγιο, ὅμως ἔχουν πλήρη ἐκκλησιαστική κοινωνία μέ ὅσους τό ἄλλαξαν. Τέτοιοι πού κρατοῦν τό παλαιό ἡμερολόγιο, ἀλλά κοινωνοῦν μέ τούς νεοημερολογίτες, εἶναι, δυστυχῶς, οἱ τοῦ Πατριαρχείου τῶν Ἱεροσολύμων, τῆς Μόσχας, τῆς Σερβίας, ἡ Ἀρχ/πή Σινᾶ, τό ἅγιον Ὅρος, ἐκτός βεβαίως τῆς Ἱερᾶς καί Σεβασμίας Μονῆς Ἐσφιγμένου καί τῶν λοιπῶν ἐρημιτῶν ζηλωτῶν ὁσίων Πατέρων.

Ὅλοι αὐτοί, ἀδελφοί μου, εἶναι ἀτόφιοι νεοημερολογίτες καί ψευτοπαλαιοημερολογίτες, ἐμφανίζονται ὡς ὀρθόδοξοι, καί μάλιστα προσπαθοῦν νά μονοπωλήσουν τήν Ὁρθοδοξία! Ἐκμεταλλεύονται τήν Ὁρθοδοξία. Καί τήν ξεπουλοῦν, δυστυχῶς, σέ τιμή εὐκαιρίας!

Τό μόνο ἐμπόδιο στήν ἀνίερη αὐτή ἐπιχείρησή τους, **εἴμαστε ἐμεῖς**, πού εἴμαστε μέλη τῆς **πραγματικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, τῆς ἀκαينوτόμητης Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας**. Γι' αὐτό στρέφονται ἐναντίον μας μέ μῖσος. Μᾶς συκοφαντοῦν ὡς κακοδόξους! Ὡς ἀποκομμένους ἀπό τό Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Ὡς στερουμένους ἱερωσύνης καί θείας χάριτος στά μυστήριά μας. Καί μᾶς καλοῦν, νά μᾶς ἐγκλωβίσουν εἴτε στήν νεοημερολογιτική Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, εἴτε στό δῆθεν Παλαιοημερολογίτικο Πατριαρχεῖο τῶν Ἱεροσολύμων!

Οἱ καινοτόμοι νεοημερολογίτες δέν πλανοῦν μόνο μέ τίς κακοδόξιες τους, ἀλλά καί πλανῶνται, νομίζοντας ὅτι θά ξεγελασθοῦμε καί θά μεταβάλλουμε τούς ἑαυτούς μας σέ νέου τύπου "Οὐνίτες,, γιά νά μνημονεύσωμε στίς ἐκκλησίες μας τούς Πατριάρχες καί Ἀρχιεπισκόπους τους.

2. Ὁφείλουμε ἀπαξ διά παντός, **μιά γιά πάντα**, νά ξεκαθαρίσουμε μερικά πράγματα, κατά τρόπο κατηγορηματικό καί ἀναμφισβήτητον!

Θεωροῦμε ὅτι ὅλα τά σημερινά Πατριαρχεῖα καί ὅλες οἱ Αὐτοκέφαλες Ἐκκλησίες εἶναι ὄχι μόνο σχισματικές, **ἀλλά καί αἰρετικές!** Σχισματικές κατέστησαν τό 1924, ἄλλες μέ τήν ἀλλαγὴ τοῦ ἡμερολογίου καί ἄλλες γιατί διετήρησαν κοινωνία μέ ὅσες ἄλλαξαν τό ἡμερολόγιο. Αἰρετικές ὅμως κατέστησαν σὺν τῷ χρόνῳ, λόγω τῆς διολισθήσεώς των στήν αἵρεσι τοῦ Οἰκουμενισμοῦ χάρις στίς "φιλότιμες,, προσπάθειες τῶν μασώνων Πατριαρχῶν ΚΠόλεως Μελετίου Μεταξάκη καί Ἀθηναγόρου Σπύρου, τῶν ὁπαδῶν τοῦ Δημητρίου καί τώρα τοῦ Βαρθολοαίου!

Θέτω ἓνα ἀπλό ἐρώτημα:

Οἱ Οἰκουμενικές Σύνοδοι καί οἱ Ἅγιοι Πατέρες κατεδίκασαν ἢ ὄχι τούς Μονοφυσίτες ὡς αἰρετικούς; Ἀσφαλῶς, ναί! Τό, ὅτι τά Πατριαρχεῖα καί οἱ Αὐτοκέφαλες Ἐκκλησίες τῶν νεοημερολογιτῶν ἐδέχθησαν τούς Μονοφυσίτες ὡς Ὁρθόδοξους καί συμφώνησαν καί πραγματοποιοῖσαν (ὅπως ἡ Ἀντιόχεια) τήν ἔνωση μαζί τους, αὐτό δέν σημαίνει ὅτι περιέπεσαν στήν αἵρεση; Ποιός Ἀρχιεπίσκοπος ἢ Πατριάρχης διεχώρησε τήν θέση του, παύοντας τήν

κοινωνία με όσους δέχθηκαν την ένωση με τους μονοφυσίτες; **Κανένας!** Ούτε αυτός ο Διόδωρος, πού κατά τα άλλα επέκρινε, φιλολογικά, την διαβόητη συμφωνία του Σαμπεζύ!

Άλλά, και ως άτομα οι σημερινοί Πατριάρχες και Αρχιεπίσκοποι, δέν είναι λιγώτερο Οικουμενιστές από τους προκατόχους τους!

Όπως:

α) Ο Βαρθολομαῖος! Ακολουθεῖ πιστά τήν γραμμή τοῦ Ἀθηναγόρα καί τοῦ Δημητρίου. Θέλετε απόδειξη; Δεῖτε τί ἔγινε στή Θρονική γιορτή τοῦ Πατριαρχείου, στίς 30 Νοεμβρίου 1992.

Στή θεία Λειτουργία πού ἔγινε στόν Πατριαρχικό ναό, **παρέστη συμπροσευχόμενος τούτου μέ τά ἄμφιά του ὁ παπικός καρδινάλιος Κάσιντι**, τόν ὁποῖον μάλιστα προσεφώνησε ὁ φερώνυμος ὡς Οἰκουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαῖος.

Στήν προσφώνησή του αὐτή ὁ Βαρθολομαῖος,

* Ἀπεκάλεσε τόν πάπαν **ἐπίσκοπον τῆς κατὰ Ρώμην Ἐκκλησίας καί προσφιλή ἀδελφόν του!**,

* Χαρακτήρισε τόν πάπα καί τόν μασώνο Ἀθηναγόρα ὡς **ἐμπνευσμένους ἡγέτες!**,

* **Θρήνησε γιατί δέν προχωρεῖ ὁ προδοτικός θεολογικός διάλογος μέ τούς Λατίνους!**

Καί τό φοβερό:

* **Ἰσχυρίσθηκε, ὅτι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καί ἡ παπική δέν δύνανται νά ὑπάρχουν ἐν ἀπομονώσει καί αὐταρκεία, ἀλλ' ἀποτελοῦν ΤΟΥΣ ΔΥΟ ΠΝΕΥΜΟΝΑΣ (βλασφημία!), μέ τούς ὁποίους ἀναπνέει τό ὅλον ΣΩΜΑ τοῦ Χριστοῦ. . . !!**

Τί νά πρωτοθαυμάση κανεῖς ἀπ' τά Αἰρετικά αὐτά κηρύγματα τοῦ κ. Βαρθολομαίου; Τό ὅτι θεωρεῖ τόν αἰρετικό πάπα ἐμπνευσμένο, ἐπίσκοπο Ρώμης, καί προσφιλή ἀδελφό του ἡ τό ὅτι θεωρεῖ τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ὄχι Σῶμα Χριστοῦ, ἀλλά ἓνα . . . πνεύμονα μόνο τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ; . . .

β) Ο Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Παρθένιος!

Ἡ φήμη του, πού ψάλλεται στίς Ἐκκλησίες, τόν θέλει "πατέρα πατέρων, διδάσκαλον διδασκάλων, ποιμένα ποιμένων καί κριτὴν τῆς . . . οἰκουμένης,,"! Γιά νά δοῦμε, λοιπόν, τί διδάσκει αὐτός ὁ "διδάσκαλος τῶν διδασκάλων,," καί "κριτής τῆς οἰκουμένης,," **Διδάσκει ὅτι ὁ Μωάμεθ εἶναι Ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ!** Ἀκούσατε; Ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ ὁ Μωάμεθ!

Εἶναι μόνο αἰρετικός ὁ κύριος αὐτός ἢ καί βλάσφημος καί ἀσεβής καί ἀπιστος ἀλλά καί ἀνόητος;

γ) Ο Πατριάρχης τοῦ τρίτου τῆ τάξει Πατριαρχείου Ἀντιοχείας Ἰγνάπος! Ὡ, αὐτός εἶναι γιά νά εἶναι αἰρετικός! Λατινόφρων καί ἀνθέλληνας στό ἔπακρον! Τελευταῖα, πιστός στήν συμφωνία τοῦ Σαμπεζύ, ἐκήρυξε πρωτοπορώντας τήν ένωσι μέ τούς αἰρετικούς μονοφυσίτες Ἰακωβίτες! Naί, μέ τούς αἰρετικούς Μονοφυσίτες! Καί οἱ πάντες σιωποῦν, μηδενός ἐξαιρουμένου.

δ) Καί ὁ προκαθήμενος τοῦ τετάρτου τῆ τάξει Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, Πατριάρχης Διόδωρος! Ἐμεῖς οἱ ΓΟΧ ἔχουμε μία ἰδιαίτερη εὐλάβεια καί εὐαισθησία στό Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων, γιατί στή δικαιοδοσία του βρίσκονται τά Πανάγια Προσκυνήματα τῆς Ὁρθοδοξίας. Συχνά τό Ποῖμνιο τῆς Ἐκκλησίας μας μεταβαίνει γιά προσκύνημα στούς Ἁγίους Τόπους, παρά τόν σκανδαλισμό του ἀπό ἐνίους ἐκπροσώπους τοῦ Πατριαρχείου. Ἀλλά αὐτό, εἶναι ἄλλο θέμα. Ὡς πρὸς τόν Διόδωρο! Συνοδοιοπερεῖ μέ τούς λοιπούς Πατριάρχες! Ὅπως κ' ἐκεῖνοι μιλάει πολλές φορές ὑπέρ τῆς Ὁρθοδοξίας, κατὰ τῶν μονοφυσιτῶν, ὅμως τά ἔργα του τόν διαφεύδουν!

Μιλάει κατά του οικουμενισμού και κατά των διαλόγων με τούς αίρετικούς, όμως μετέχει στο αίρετικώτατο "Παγκόσμιο Συμβούλιο των Εκκλησιών,, στο οποίο σημειωτέον ο αντίχριστος πάπας ούδέποτε μετέσχε ως μέλος! Δείτε, λοιπόν, εκεί πού και αυτός ο Πάπας αρνείται να συμμετάσχει, μετέχουν εκείνοι, οι οποίοι υποτίθεται ότι είναι οι αντιπρόσωποι της Όρθοδοξίας!

Μιλάει υπέρ της Όρθοδόξου Παραδόσεως, αλλά εξακολουθεί τό Πατριαρχείο του ν' αναγνωρίζει την ιερwsύνη των αίρετικών Άγγλικανών, οι οποίοι τώρα τελευταία, ίσως νά τό έχεται δει στό μαχητικό περιοδικό της Έκκλησίας μας "Όρθόδοξος Παρατηρητής,, τό όποϊον δημοσίευσε καί φωτογραφίες ακόμη, χειροτονούν καί γυναίκες ως ιερείς καί επίσκόπους!

Μιλάει υπέρ της κανονικοδογματικής ακριβείας, άλλ' εξακολουθεί νά συλλειτουργεί με τούς λοιπούς προκαθημένους των νεοημερολογιτικών Έκκλησιών, πού υπέγραψαν την προδοτική Συμφωνία του Σαμπεζύ, προπαντός με τόν Πατριάρχη Άντιοχείας πού ήδη προχώρησε μονομερώς στην ολοκληρωτική ένωση με τούς μονοφυσίτες!

Μιλάει υπέρ του Παλαιού ήμερολογίου, άλλ' όταν βρίσκεται εκτός Πατριαρχείου, λειτουργεί ο ίδιος με τό . . . φράγκικο ήμερολόγιο! Άς μή λησμονούμε ότι πρό διετίας, όταν εύρίσκετο στη πατρίδα του στη Χίο, λειτούργησε στους πανηγυρίζοντας Ναούς του Προφήτη Ηλία καί της Άγίας Μαρκέλλας με τό φράγκικο ήμερολόγιον!

Καί ύστερα άπ' όλα αυτά, προσπαθεί νά πείση τούς Παλαιοημερολογίτες νά του γράψουν τίς εκκλησίες καί τά μοναστήρια τους καί νά τόν μνημονεύουν στίς εκκλησίες τους!

Ερωτώ: Είναι όρθόδοξα, τίμα καί λογικά αυτά τά πράγματα;

ε) Άς έλθουμε καί στον Σεραφεΐμ Τελευταία πρωτοστατούντος του γνωστού "Μητροπολίτου,, Βόλου Χριστοδούλου Παρασκευαΐδη, **ανεκήρυξε άγιο της εκκλησίας του ένα μασώνο!** Τόν Χρυσόστομο Σμύρνης! Τόν έθνομάρτυρα Χρυσόστομο Σμύρνης! Γιατί ο Χρυσόστομος Σμύρνης υπήρξε πράγματι **Έθνομάρτυς**, έθνικός ήρωας, όχι όμως άγιος! Ούτε καν καλός όρθόδοξος! Αφού ήταν μασώνος καί οικουμενιστής πρώτου μεγέθους!

Οι οικουμενιστές δέν ενδιαφέρονται μόνο νά διαβρώσουν στην αίρεσή τους την επί γης στρατευομένη Έκκλησία. Θέλουν νά νοθεύσουν καί την Θριαμβεύουσα με ψευτο-αγίους! Κί έχουν τόν σκοπό τους! Γιατί, γιά μäs τούς Όρθοδόξους οι άγιοι είναι άπλανείς όδηγοί μας στη σωτηρία. Όποιος δηλαδή μπηθεί τη ζωή ενός Άγίου, μπορεί νά γίνη καί αυτός Άγιος. Έτσι οι οικουμενιστές σκέφθηκαν νά νοθεύσουν τό Άγιολόγιο μας με άτομα πού ήσαν αίρετικοί ή μασώνοι! Τό αποτέλεσμα τέτοιων άγιοποιήσεων θά είναι νά σκεφθώ ο άπλός πιστός, πώς έφ' όσον καί ένας αίρετικός ή μασώνος μπορεί νά γίνη άγιος, γιατί έγώ νά είμαι όρθόδοξος;

Πρώτο τό Οικουμενικό Πατριαρχείο, στίς μέρες του άρχι-οικουμενιστή καί μασώνου Πατριάρχη Αθηναγόρα την βιομηχανία άγιοποιήσεων. Άκολούθησε τό Πατριαρχείο της Μόσχας, της Ρουμανίας, καί τελευταία άκολούθησε τό παράδειγμά τους κί ο Σεραφεΐμ, πού ανεκήρυξε άγιο τόν μασώνο Χρυσόστομο Σμύρνης!

Άγνωουν οι καινοτόμοι αυτοί κληρικοί, πώς τούς Άγίους τούς αναδεικνύει ο Θεός με τά θεία σημεία πού έπιτελούν, τά θαύματα. Άγνωεί ο Σεραφεΐμ ότι όποιος θυσιάζεται γιά την Πατρίδα, δέν σημαίνει κατ' ανάγκη ότι μαρτύρησε καί γιά τό Χριστό! Έν τοιαύτη περιπτώσει άς ανακηρύξη ο Σεραφεΐμ ως άγίους του τόν Παπαφλέσσα, τόν Άθανάσιο Διάκο, τόν Καραϊσκάκη, κί όλους τούς πολέμαρχους του 1821, πού επί τέλους ήσαν άπείρως καλλύτεροι άπό τόν Χρυσόστομο Σμύρνης;

Αυτοί, λοιπόν, άδελφοί μου, είναι οι **πλανώντες καί πλανώμενοι** εκκλησιαστικοί ήγέτες των νεοημερολογιτών! Είναι **όδηγοί τυφλών!** Καί όπως λέγει τό Εύαγγέλιον "Τυφλός δέ τυφλόν εάν οδηγή, άμφότεροι εις βόθυνον πεσοϋνται,, (Ματθ. ιε' -14).

3. Εμείς όμως, με την βοήθεια του Θεού, ούτε πλανώμεν, ούτε πλανώμεθα! Γιατί πιστεύουμε άταλάντευτα στην Όρθοδοξία. Άκολουθούμε πιστά την διδασκαλία των Άγίων Πατέρων μας. Σεβόμαστε την Όρθόδοξη Παράδοσή μας. Για μäs Όρθοδοξία είναι δύο πράγματα.

Πρώτον **Ὁρθή Πίστις** καὶ δεύτερον, **Ὁρθή Ζωή**. Ὁρθόδοξία, εἶναι καὶ **Ὁρθοπραξία!** Ὅποιος ἔχει τὸ ἓνα στοιχεῖο, χωρὶς νὰ ἔχη τὸ ἄλλο, δὲν εἶναι Ὁρθόδοξος. Δὲν μπορεῖ κάποιος νὰ ἔχη ὀρθή πίστι, ἂν δὲν ἔχει ὀρθὸ βίον, γιατί **“φαῦλος βίος τίκει αἰσχροῦ δόγματα”**,..

Βεβαίως δὲν ὑποστηρίξαμε ποτὲ πῶς ἐμεῖς εἴμαστε ἅγιοι. Ἀπεναντίας πιστεύουμε πῶς εἴμαστε ἁμαρτωλοὶ, πού μετανοοῦμε. Ὅμως ἐκεῖνο πού δὲν κάνουμε ποτέ, εἶναι τὸ νὰ προσπαθοῦμε νὰ παρουσιάσουμε τὴν ἁμαρτία μὲ τὸ ἐνδύμα τῆς ἀρετῆς, ὅπως κάνουν οἱ ἐπίλεκτοι θεολόγοι, ρασοφόροι καὶ μὴ, τῶν νεοημερολογιτῶν, ὅπως εἶναι οἱ λεγόμενοι νεο-ορθόδοξοι, τύπου Χρήστου Γιανναρά ἢ Ἰωάννου Ζηζιούλα ἢ Στυλιανοῦ Χαρκιανάκι, χωρὶς ποτέ καμμιὰ νεοημερολογιτικὴ Σύνοδος νὰ τοὺς καταδικάσῃ!

Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸν λόγο ἡ Ἐκκλησία μας εἶχε **τόσο** καθαρὴ Ὁρθόδοξη πίστι, ἀλλὰ καὶ **τόση** εὐαισθησία νὰ τὴν διατηρήσῃ καὶ παραδώσῃ ἀνόθευτη. Ἄν ποτὲ ἤθελε νοθευθῇ ἡ Ὁρθόδοξη πίστι, τότε θὰ ἐχάνετο γιὰ πάντα στὸ μέλλον, ἡ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Κι' αὐτὸ, δὲν εἶναι ἀπίθανο νὰ συμβῇ κάποτε, ἐφ' ὅσον ὁ ἴδιος ὁ Κύριός μας, λίγο πρὶν ἀπὸ τὸ σωτήριο Πάθος Του διερωτήθη: **“πλὴν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐλθὼν ὅρα εὐρήσει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς;”**,, (Λουκ. ιη' - 8). Ἀναρωτήθηκε ὁ Χριστὸς μας ἂν ὅταν θὰ ἐπανελθῇ κατὰ τὴν Μέλλουσα Κρίση, θὰ βρῇ ἐδῶ στὴ γῇ τὴν Ὁρθόδοξη πίστι; Τί τραγικὸ ἐρώτημα, ἀλήθεια!

Κι' ἂν ποτὲ, ὁ μὴ γένοιτο Κύριε, ἤθελε χαθῇ ἡ Ὁρθόδοξη πίστι ἀπ' τὸν κόσμον, τότε θὰ ἐξαφανισθῇ καὶ ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἀπὸ τὴν γῇ! Λένε, πολλοὶ πῶς ἀποκλείεται νὰ ἐξαφανισθῇ ἡ Ἐκκλησία πάνω στὴ γῇ μέχρι τὴν Δευτέρα Παρουσία τοῦ Κυρίου. Ἐπικαλοῦνται τὰ λόγια τοῦ Κυρίου, πῶς **“πύλαι ἁδοῦ”**,, δὲν θὰ κατισχύσουν πάνω στὴν Ἐκκλησία. Κι' εἶται ἐφησυχάζουν! Ὅμως, τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ Κυρίου δὲν ἀναφέρονται στὴν ὑπαρξὴ ἢ μὴ τῆς Ἐκκλησίας μας ἐπὶ τῆς γῆς μέχρι τὴν Δευτέρα Παρουσία τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ **στή μὴ ἐκ νέου αἰχμαλωσίᾳ τῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τοῦ διαβόλου στὸν Ἄδη**, ἀπὸ τὸν ὁποῖον τὴν ἐλευθέρωσε ὁ Κύριος μετὰ τὸν Σταυρικόν Του θάνατον καὶ τὴν κάθοδόν Του σ' αὐτόν.

4. Γι' αὐτὸ, ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας, εἶναι ἡ μοναδικὴ **Κιβωτὸς τῆς σωτηρίας μας**. Τί συνέβη μὲ τὴν παλαιὰ ἐκείνη Κιβωτό;

Μὰς τ' ἀναφέρει ἡ Γένεση. Ὅταν “ἐπληθύνθησαν, λέει, αἱ κακίαι τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς,, καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐγένιναν “σάρκες,, τότε “μετεμελήθη,, ὁ Κύριος ἐπειδὴ τοὺς ἐπίλασε. Καὶ εἶπε: **“ἀπαλείψω τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἐποίησα ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς,,!**

Μόνον ὁ Νῶε “εὗρε χάριν ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ,,. Καὶ τὸν διέταξε ὁ Θεὸς νὰ κατασκευάσῃ τὴν Κιβωτόν. Ἐπὶ ἑκατὸ ἔτη τὴν κατασκεύαζε μὲ τὰ παιδιά του κι' ἄλλους τεχνίτες. Οἱ σύγχρονοί του φυσικὰ τὸν καροῖδευαν. Τὸν θεωροῦσαν τρελλό. Μά, σὰν τέλειωσε ἡ Κιβωτός, καὶ μπῆκε μέσα ὁ Νῶε μὲ τὴν οἰκογένειά του κι' ἄρχισε ὁ κατακλυσμὸς, τότε μόνο φάνηκε πόσο δίκην εἶχε. Γιατί τὰ πάντα καταστράφηκαν, ἐκτὸς ἀπὸ ὅσους ἀνθρώπους καὶ ὅσα ζῶα ἤσαν μέσα στὴν Κιβωτόν.

Τὸ ἴδιο, λοιπόν, συμβαίνει ἀδελφοί μου καὶ μὲ τὴν Ἐκκλησίαν μας. Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία εἶναι ἡ Κιβωτός! Ὅποιος εἶναι μέλος αὐτῆς τῆς Ἐκκλησίας ἔχει τὴν δυνατότητα, ἂν τὸ θελήσῃ κι' ἀγωνισθῇ κατὰ Θεὸν νὰ πετύχει τὴν σωτηρία του. Ἀλλοιῶς, ἂν ἀνήκει σὲ ψευδεκκλησίες, πού κυκλοφοροῦν ἄφθονες σήμερα στὸν κόσμον, αὐτὸς σίγουρα δὲν θὰ πετύχῃ ποτὲ τὴν σωτηρία του. Θ' ἀπολεσθῇ!

Ποιά εἶναι, ὅμως σήμερα ἡ πραγματικὴ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ; Ποιά εἶναι ἡ Κιβωτὸς τῆς σωτηρίας; Θέτουμε τὸ ἐρώτημα αὐτό, γιατί τὴν ιδιότητα τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας διεκδικοῦν καὶ νεοημερογιτικές ἐκκλησίες κι' ὠρισμένες ψευτοπαλαιοημερολογίτικες!

Ἀπερίφραστα καὶ κατηγορηματικὰ πρέπει νὰ διακηρύξουμε, πῶς οἱ νεοημερολογίτικες ἐκκλησίες εἶναι αἰρετικές Κοινότητες πλανωμένων ἀνθρώπων. Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ὑπάρχει καὶ διασώζεται ὡς ἀδιάκοπη συνέχεια στὴν Ἐκκλησία, μέλη τῆς ὁποίας, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, **εἴμεθα ἐμεῖς οἱ πραγματικοὶ Παλαιοεορτολογίτες!** Γνωρίζω, πόσο δυσάρεστος γίνομαι στοὺς ἀδελφούς Νεοημερολογίτες, πολλοὶ τῶν ὁποίων εἶναι ἰδιαίτερα ἀγαπητοὶ σέ μένα. Ὅμως “φίλος ὁ Πλάτων, φιλότατη ἡ ἀλήθεια,,. Καὶ ἡ ἀλήθεια ἐν προκειμένῳ εἶναι μία καὶ ἀδιάψευστη! Ὅτι ἐμεῖς, οἱ Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, εἴμαστε **τὰ μέλη τῆς**

Μιάς, Ἀγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ἔξω ἀπό τήν ὁποίαν “οὐ-
δεμία ἐλπίς σωτηρίας ὑπάρχει,, κατά τόν Ἅγιον Κυπριανόν, Ἐπίσκοπο Καρχηδόνας.

Γ'.

Ο διάβολος, ἀφοῦ με τό Σταυρικό θάνατο καί τήν Ἀνάστασι τοῦ Κυρίου μας ἔχασε τό βα-
σιλείό του στόν Ἄδη, ὅπου αἰχμαλώτιζε τίς ψυχές ὅλων τῶν ἀνθρώπων, δικαίων καί μή, τώρα ἔ-
χει ἓνα καί μοναδικό σκοπό. Θέλει, ὅσο μπορεῖ νά ματαιώσῃ τό ἀπολυτρωτικό ἔργο τοῦ Κυρίου
μας γιά τοὺς περισσότερους ἀνθρώπους.

Ἕνας τρόπος ὑπάρχει γι' αὐτό. Νά τοὺς πείσει ἢ νά μήν εἰσέλθουν στή Κιβωτό τῆς σωτη-
ρίας, ἢ ἄν εἶναι μέσα νά ἐξέλθουν ἀπ' αὐτή. Στό στόχαστρο τοῦ διαβόλου, κι' ὅλων τῶν σκοτει-
νῶν δυνάμεων, σήμερα εἶναι ἡ Ὁρθόδοξη, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας. Κι' αὐτή ἡ Ἐκκλησία
μας διαβάλεται καί συκοφαντεῖται ὡς ψεύτικη, ἐνῶ οἱ πράγματι ψεύτικες προβάλλονται ὡς
ἀληθινές! Καί καλοῦνται τά μέλη μας, οἱ Παλαιοεορτολογίτες, νά φύγουν ἀπ' τήν ἀληθινή
Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καί νά ἐνταχθοῦν σέ ψευδεπίγραφες ὀρθόδοξες ἐκκλησίες, πού στήν
πραγματικότητα εἶναι αἰρετικές!

Καί γιά νά γίνω πιό σαφής:

Τήν περασμένη Κυριακή διαβάσαμε ὅλοι μας μιά ἔρευνα στήν ἐφημερίδα “ΒΗΜΑ,, γιά μᾶς
τοὺς Παλαιοεορτολογίτες. Καί μάλιστα γιά νά ὑποτονίσουν ἀκόμη περισσότερον τόν ἀγῶνα
τῶν Γ.Ο.Χ. ἔχουν τοποθετήσῃ στήν ἀρχή τοῦ κεμένου μιά γελοιογραφία. Θά προσπαθῶ νά
τήν περιγράψω. Δείχνει ἓνα χώρο, ὅπου φαίνονται στό βάθος Ἐκκλησίες, Ἱερεῖς καί ἓνας Χρι-
στιανός, ὁ ὁποῖος κρατεῖ ἓνα ἱερό βιβλίο μέ Σταυρό καί ἀντί γιά κεφάλι τοῦ ἔχουν τοποθετήσῃ
ἓνα ἡμερολόγιο, γιά νά ποῦν, τάχα, ὅτι οἱ Παλαιοημερολογίτες εἶναι ἡμερολάτρες! Ἀλλά ἐρω-
τοῦμεν: Ἐμεῖς εἴμεθα ἡμερολάτρες; Ἐνδιαφερθήκαμε ἐμεῖς γιά τήν ἀκριβή μετρησι τοῦ χρό-
νου ἢ ἐκεῖνοι; Ἄρα, λοιπόν, μέ ὅλη μας τήν ἀγάπη τοὺς ἐπιστρέφουμε τήν γελοιογραφία αὐτή
γιατί τοὺς ἀνήκει καί ἐπαξίως μποροῦν νά τήν χρησιμοποιοῦν γιά τόν ἑαυτόν τους!

Τήν ἔρευνα ἔκανε ὁ γνωστός νεοημερολογίτης τοῦ Βόλου Χριστόδουλος
Παρασκευαΐδης. Ὑπεστήριξε πῶς ἐμεῖς οἱ Παλαιοημερολογίτες εἴμαστε σχισματικοί καί τῶ-
ρα γίναμε αἰρετικοί χωρὶς νά δῖνῃ καμμιά ἐξήγησι πῶς ἔγινε αὐτό! Μᾶς κατηγορεῖ πῶς, ἔχου-
με πέντε Ἀρχιεπισκόπους, μέ ἰσάριθμες Συνόδους. Καί κατέληξε στή μεγάλην πρότασή του,
νά προστρέξουμε ὅλοι οἱ Παλαιοημερολογίτες κληρικοί στήν Ἐκκλησία τους γιά νά ἐλέγξουν
οἱ ἐπίσκοποι τῆς τήν κανονικότητα τῆς ἱερωσύνης μας, κι' ἄν μᾶς ἀναγνωρίσουν κατ'
οἰκονομία, τότε νά τοὺς . . . μνημονεύουμε στίς ἐκκλησίες μας, ὑπὸ τόν ὅρο ὅμως νά μή μιλάμε
κατά τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καί νά μή λέμε ὅτι οἱ Νεοημερολογίτες πρόδωσαν τήν Ὁρθόδοξία!
Παρόμοια πρόταση ἔκανε πρὸ καιροῦ σέ τηλεοπτικό κανάλι καί γνωστός “Θεολόγος-
κοινωνιολόγος,, πού μᾶς παρότρυνε νά ἐνταχθοῦμε στό Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων, μιά πού κι'
αὐτό ἀκολουθεῖ ἤθῃεν τό Παλαιό ἡμερολόγιο!

2. Θά πρέπει σήμερα νά δώσουμε μιά ἀπάντησι στοὺς κυρίους αὐτοὺς, καί ἰδιαίτερα στόν
κ. Χριστόδουλο Παρασκευαΐδη.

Δέν εἶναι οὔτε ἡ πρώτη, οὔτε ἡ δεύτερη φορά πού μᾶς ἔγινε παρόμοια πρότασι. Κι' ἄλ-
λοτε, ἄλλοι πρὸ ἐξυπνοὶ ἀπ' τόν κ. Χριστόδουλο, θέλησαν νά μᾶς παγιδεύσουν καί ἐξαφανί-
σουν τήν Ἐκκλησία μας, πού ἀποτελεῖ “**κάρφος**,, στόν ὄφθαλμό τους

Τό 1931 τό τότε Διοικητικό Συμβούλιο, πού ἡγεῖτο τῶν Παλαιοημερολογιτῶν εἶχε μιά
ἀτυχή ἔμπνευσι. Μέ αἴτησή του ζήτησε τόν δανεισμό ἀπ' τήν νεοημερολογιτική ἱεραρχία 500
ιερέων, γιά νά λειτουργοῦν στίς ἐκκλησίες μας καί νά μνημονεύουν τόν νεοημερολογίτη
Ἀρχ/πον καί τοὺς ἐπισκόπους τῆς!

Μόλις, ὁ πιστός λαός τῶν Παλαιοημερολογιτῶν, ὁ φύλαξ τῆς Ὁρθοδοξίας, κατά τήν δια-
κήρυξι τῶν Ὁρθόδοξων Πατριαρχῶν τοῦ 1848, ἔμαθε τήν ἐνέργεια αὐτή ἀμέσως ἀντέδρασε

έντονώτατα. Τό θεώρησε προδοσία τῆς Ὁρθοδοξίας. Ξεσηκώθηκε. Καί καθήρεσε τό προδοτικό αὐτό Διοικητικό Συμβούλιο, ἐκλέγοντας στή θέση του ἄλλο, μέ ὀρθόδοξα κριτήρια. Ἀλλά καί ὁ ἱερός Κληρὸς τῆς Ἐκκλησίας μας ἀντέδρασε ἐξ ἴσου μέ θάρρος.

α) Τό 1950 ἀπό τὴν Νεοημερολογιτικὴ ἑκκλησία τῆς Ἑλλάδος μᾶς προτάθηκε νά μᾶς ἐπιτρέψουν νά λειτουργοῦμε στὶς ἐκκλησίες μας μέ τό παλαιό ἡμερολόγιο, ἀρκεῖ νά μνημονεύουμε σ' αὐτές τό ὄνομα τοῦ ἐπιχωρίου νεοημερολογίτη ἐπισκόπου!

Καί πάλι ἡ ἀπάντηση τῆς Ἐκκλησίας μας ὑπῆρξε σκληρή. Τὴν ὑπογράφει ἡ Ἱεραρχία μας, ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ ἁγίου Φλωρίνης Χρυσοστόμου. Καί τί λέει; Ἰδού,

“... Πῶς δύνανται οἱ Παλαιοημερολογίται νά δεχθῶσι τό μνημόσυνον τῶν νεοημερολογιτῶν ἀρχιερέων, χωρὶς νά διακυβεύωσι καὶ οὗτοι τὴν Ὁρθοδοξίαν τοῦ φρονήματος αὐτῶν; Τό ἐπ' Ἐκκλησίαις μνημόσυνον τοῦ ἐπισκόπου εἶναι ἐνδειξεις τῆς ταυτότητος τῆς πίστεως καὶ τοῦ φρονήματος μεταξύ τοῦ πνευματικοῦ ποιμένος καὶ τοῦ λογικοῦ ποιμνίου.,,

β) Ἄς μοῦ συγχωρήσῃ ἡ μετριοφροσύνη παρισταμένου Ἀρχιερέως, νά χρησιμοποιήσω ἓνα περιστάτικό ἀπὸ τὴν Ἱερατικὴ του θητεία. Ἀναφέρω, λοιπόν, τό παράδειγμα τοῦ πολυσέβαστου σέ ὅλους μας Γέροντος Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ.κ. Γερόντιου, ὁ ὁποῖος ἐκλήθη τό ἔτος 1949 νά ὑπηρετήσῃ τὴν στρατιωτικὴν του θητεία στὴν ἀεροπορία στό Κέντρο κατατάξεως Ἀράξου. Εὐνόητον εἶναι ὅτι ὁ Σεβασμιώτατος, τότε Ἱερομόναχος π. Γερόντιος, ἐπῆγε μέ τὴν τετιμημένη ἀμφίεση τοῦ ὀρθοδόξου Κληρικοῦ! Ὁ Διοικητὴς τοῦ Ἀράξου καθὼς καὶ ἄλλοι ἀξιωματικοὶ ἀρχισαν μέ γλυκόλογα, ὅπως ἀκριβῶς ἔκαναν οἱ εἰδωλολάτρες στοὺς πρῶτους διωγμούς τῆς Ἐκκλησίας μας, νά τοῦ κάνουν προτάσεις. Εἶσαι νέος, τοῦ ἔλεξαν, εἶσαι μορφωμένος, τό μέλλον εἶναι μπροστά σου! Δέν ἀνήκεις, λοιπόν, ἐσύ σ' αὐτοὺς τοὺς παλαιοημερολογίτας μέ τὰ σκουριασμένα μυαλά. Πρόσεξε ἔτσι καὶ δέν δεχθῆς τό νέο ἡμερολόγιο, θά ἀποσηματισθῇς! Ὅμως ὁ πραγματικὸς ἱερωμένος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁμολογητὴς π. Γερόντιος τοὺς ἀπῆντησε: “Ὅτι κ' ἂν μοῦ κάνετε, καὶ τὰ ράσα ἐάν μοῦ βγάλετε, καὶ τὰ γέννηα ἐάν μοῦ κόψετε, ἀλλὰ καὶ ἐάν ἀκόμα μέ θανατώσετε, τὴν ψυχὴν μου δέν θά μοῦ τὴν βλάψετε. Ἐταξα τὸν ἑαυτὸν μου στὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ σ' Αὐτὴν θά παραμείνω.,, Καὶ παρέμεινε!

Ὁ διάβολος, βεβαίως, εἶναι πολυπράγμων καὶ γνωρίζει πολλὰ τεχνάσματα. Ἐτσι, λοιπόν, ἀφοῦ πρὸς τό παρὸν ἀπέτυχεν, προχώρησε σὲ ἄλλο τεχνάσμα. Πλησίαζε τό Πάσχα. Ὁ Δ/τὴς καὶ πάλιν κάλεσε τὸν π. Γερόντιον στό γραφεῖο του. Ἐκεῖ τοῦ λέγει: “ Πάτερ, ἔρχεται ἡ ἡμέρα τοῦ Πάσχα, δέν θά συμπτῇς κ' ἐσὺ μέ τὸν ἐφημέριο τῆς Μονάδος στὶς γιορτές τῆς Μ. Ἑβδομάδος καὶ τοῦ Πάσχα; Καὶ αὐτὴ τὴν φορὰ ὁ π. Γερόντιος ἀπῆντησε μέ ἓνα ΟΧΙ! Καὶ ὁ Δ/τὴς τοῦ λέγει πάλιν: “Μά, καλὰ, ἐσύ δέν εἶσαι Χριστιανός, δέν θά γιορτάσῃς καὶ ἐσὺ τό Πάσχα;,, Καὶ γιὰ ἄλλη μιά φορὰ κατηγορηματικὰ τοῦ ἔδωσε τὴν ἀπάντησιν ὁ π. Γερόντιος: “Προτιμῶ, νά τό εορτάσω μέσα στό θάλαμό μου, καὶ ἐάν ἀκόμη δέν ἔχω κερί, θά ἀνάψω ἓνα σπέρτο καὶ θά ψάλλω τό Χριστὸς Ἀνέστη!, παρά νά προδῶσω τὴν Ὁρθοδοξίαν!.,, Αὕτη εἶναι ἡ ὁμολογία Πίστεως!

γ) Τό Σεπτέμβριο τοῦ 1951, στό ἀποκορύφωμα τοῦ διωγμοῦ τοῦ διαβοήτου γιὰ τὴν φιλαργυρία του (ἄφησε 150.000 χρυσές λίρες μέ διαθήκη στὶς ἀνηψιές του!) Ἀρχ/που Σπυρίδωνος Βλάχου, ὁ τότε ἀπλοῦς Ἱερομόναχος, καὶ σήμερα Μητροπολίτης Πενταπόλεως Καλλιόπιος Γιαννακουλόπουλος εἶχε συληφθῇ, ἀπεσηματίσθη καὶ κατεδικάσθη σὲ ἐνιά μῆνες φυλάκιση, γιὰτὶ λειτουργοῦσε μέ τό παλαιό. Κάποια μέρα τὸν ὠδήγησαν στὸν Διοικητὴ Ἀσφαλείας Δράμας, ὀνόματι Δόρκας, ὁ ὁποῖος τοῦ εἶπε: “Θά σοῦ διαβάσω ἓνα ἔγγραφο τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, πού μοῦ ἐστάλη γιὰ σένα, νά εἰπῇς ἂν δέχῃσαι.,,

Τί ἔλεγε τό ἔγγραφο αὐτό; Πρότεινε στό τότε νεαρό Ἱερομόναχο Καλλιόπιο νά τοῦ χαρισθῇ ἡ ποινὴ, νά τοῦ ἀναγνωρισθῇ ἡ ἱερωσύνη, ὑπὸ τὸν ὅρο νά δεχθῇ νά πάῃ στὰ ἱεροσό-

λυμα καί νά ένταχθῇ στήν Ἀγιοταφική Ἀδελφότητα καί ἔτσι νά ἱεουργεῖ μέ τό παλαιό ἡμερολόγιο. Ἡ ἀπάντηση τοῦ διωκομένου καί καταδίκου ταπεινοῦ ἱερέως Καλλιοπίου ἦταν ἀκαριαία:

- Εἰγώ προδότης τῆς Ὁρθοδοξίας δέν γίνομαι!

δ) Τό 1955, μετά τό θάνατο τοῦ Ποιμενάρχῃ μας ἀγίου Φλωρίνης Χρυσοστόμου δύο λαϊκά στελέχη τῆς Ἐκκλησίας μας - καί ἐν ἀγνοία τῆς δωδεκαμελοῦς ἐκ κληρικῶν "Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς,, πού τότε ἐλλεῖπει ἐπισκόπων διοικοῦσε τήν Ἐκκλησία μας - μετέβησαν στά Ἱεροσόλυμα καί ζήτησαν ἀπό τόν τότε Πατριάρχη Τιμόθεο νά δεχθῇ τήν ὑπαγωγή τῶν Παλαιοημερολογιτῶν στά Ἱεροσόλυμα. Ὁ Τιμόθεος δέχθηκε. Τοῦ ζητήθηκε ὅμως, νά διακόψῃ κάθε ἐκκλησιαστική κοινωνία μέ τά ἄλλα Πατριαρχεῖα καί Αὐτοκέφαλες Ἐκκλησίες. Ποιά ἦταν ἡ ἀπάντηση τοῦ Τιμοθέου; Τά Ἱεροσόλυμα, εἶπε, δέν μποροῦν νά διακόψουν τήν κοινωνία μέ τά ἄλλα Πατριαρχεῖα καί Αὐτοκέφαλες Ἐκκλησίες διὰ λόγους προσκυνηματικούς,,! Μέ ἄλλα λόγια τοῦς εἶπε, πῶς ἂν κόψῃ κοινωνία, τότε θά πᾶσουν νά πηγαίνουν στούς Ἀγίους Τόπους οἱ Νεοημερολογίτες καί ν' ἀφήνουν τό... κομπόδεμά τους!

Ἡ Ἐκκλησιαστική Ἐπιτροπή ὅταν ἔμαθε τίς ἐνέργειες αὐτές τῶν δύο Λαϊκῶν, πού σήμερα δέν ζοῦν πιά, ἀντέδρασε ἐντονῶτα, διότι θεώρησε προδοσία τήν ὑπαγωγή μας στό Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων.

ε) Τό 1977 ἡ Κρατική νεοημερολογιτική Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος στόν Καταστατικό της Χάρτη, περιέλαβε τό ἄρθρο 39, μέ τό ὁποῖο προσπαθοῦσε ν' ἀποσπᾷ ἀπ' τήν Ἐκκλησία μας Ναοὺς καί Μοναστήρια, καί νά τά ὑπαγάγῃ στά Ἱεροσόλυμα καί στό Ὅρος Σινᾶ, μέ τήν μορφή τῶν Μετοχῶν! Εὐτυχῶς, καί ἡ προσπάθεια αὕτη ἔπεσε στό κενό! Κανένας, μά κανένας Ναός, καί κανένα Μοναστήρι, μέ βάσι τό ἄρθρο αὐτό τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη δέν ἀπεσκήρτισε ἀπ' τήν Ἐκκλησία μας γιά νά ὑπαχθῇ στά Ἱεροσόλυμα ἢ τό Σινᾶ. Ὑπῆχθη μόνο στό Σινᾶ, μία νεοανεγερθεῖσα ἰδιωτική ἐκκλησία στόν Κόκκινο Μύλο Ἀττικῆς καί ἡ ὁποία ποτέ δέν ἀνῆκε στούς ἐνοριακοὺς Ναοὺς μας.

Ἔτσι, στό παρελθόν ἡ Ἐκκλησία μας σύσσωμη, κλήρος καί Λαός, ἀπάντησαμε στίς προκλήσεις καί προσκλήσεις τῶν Νεοημερολογιτῶν νά ἐγκαταλείψουμε τήν Ἐκκλησία μας καί νά ὑπαχθοῦμε στίς ψευδεκκλησίες τους, πού εἶναι αἰρετικές κοινότητες. Δέν μᾶς λέει ἐπομένως, τίποτε τό καινούργιο ὁ κ. Χριστόδουλος!

3. Ἔχουμε ὅμως νά τοῦ ποῦμε ἐμεῖς μερικά πράγματα:

α) Κύριε Χριστόδουλε! μᾶς κατηγορεῖς ὡς σχισματικούς καί αἰρετικούς!

Σέ ἐρωτῶ:

Ποίός εἶναι σχισματικός καί αἰρετικός, ἐκεῖνος πού μένει στήν Παράδοση τῆς Ὁρθοδοξίας ἢ ἐκεῖνος πού τήν ἀθετεῖ;

Ἐκεῖνος, πού ὑπακούει στά κελεύσματα τῶν Πατέρων καί τῶν Συνόδων, πού ἀπαγορεύουν τήν χρήση στή λατρεία τοῦ φράγκικου ἡμερολογίου ἢ ἐκεῖνος πού φραγκεύει;

Ἐκεῖνος πού πιστεύει πῶς ὁ Χριστός ἴδρυσε μόνο Μία, τήν Ἀγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία, πού εἶναι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἢ ἐκεῖνος πού πιστεύει, πῶς σήμερα δέν ὑπάρχει ἡ "Μία, Ἀγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία,, καί πρέπει νά τήν ξαναἱδρῦσουν οἱ ἄνθρωποι, μέσα ἀπ' τοὺς σκοτεινοὺς θαλάμους τῆς μασωνίας, διὰ τῆς συνενώσεως ὅλων τῶν αἱρέσεων σ' ἓνα σῶμα;

Ἐκεῖνος πού συμπροσεύχεται καί συλλειτουργεῖ μέ τόν πάπα ἢ ἐκεῖνος πού θεωρεῖ τόν πάπα ὡς ἀντίχριστον, κατά τήν προτροπή τοῦ Ἀγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ;

Ἐκεῖνος πού ἀγιοποιεῖ αἰρετικούς καί μασώνους ἢ ἐκεῖνος πού ἀπορρίπτει τέτοιους ψευδαγίους;

Ἐκεῖνος πού δέχεται τίς ἀποφάσεις τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, πού καταδικάζουν τοὺς Μονοφυσίτες ὡς αἰρετικούς ἢ ἐκεῖνος πού θεωρεῖ ὅτι ἔσφαλαν οἱ Οἰκουμενικές Σύνοδοι κ' ἀδίκησαν τοὺς Μονοφυσίτες καταδικάζοντές τους ὡς αἰρετικούς, ἐνῶ τάχα ἦσαν Ὁρθόδοξοι καί τώρα ἐνώνονται μαζί τους;

Μας χαρακτηρίζεις κ. Χριστόδουλε σχισματικούς και αίρετικούς! Δικαίωμά σου. Όφείλεις όμως, αν είσαι έντιμος άνθρωπος, αν πιστεύεις στο Θεό, να αιτιολογήσεις την άποψή σου. Να μας είπης σε ποιο σημείο πέσαμε σε αίρεση, όπως αιτιολογούμεν εμείς το δικό σας χαρακτηρισμό ως αίρετικών!

Άλλοιώς, θα μας δώσης το δικαίωμα να σε θεωρήσουμε ένα κοινό και ταπεινό ουκοφάντη!

β) Κύριε Χριστόδουλε, μας κατηγορείς πώς τάχα έχουμε πέντε Αρχιεπισκόπους με ισάριθμες Συνόδους!

Και πάλι διαστρέφεις τα πράγματα!

Η Εκκλησία των Παλαιημερολογιτών είναι Μία. Είναι η τελοῦσα υπό τόν Αρχιεπίσκοπο Χρυσόστομο και την περί αυτόν Ίερά Σύνοδο, πού σήμερα αποτελείται από 14 αρχιερείς. Έξ αυτής τό 1937 απέκοπη μία ομάδα πιστών, οι λεγόμενοι Ματθαϊκοί και με τους οποίους ελπίζουμε σύντομα να ενώσουμε γιατί δεν υπάρχουν δογματικοί λόγοι να μας χωρίζουν. Από και πέρα, υπάρχουν μερικές καταστάσεις ψευδοπαλαιημερολογικές. Διάφοροι πρώην κληρικοί μας, πού η Ίερά μας Σύνοδος τους καθήρεσε, εμφανίζονται ως "επίσκοποι,, και "Αρχιεπίσκοποι,,. Τά άτομα αυτά δεν έχουν καμιά σχέση με την Εκκλησία μας. Και δεν μπορεί να έχουμε εμείς καμιά ευθύνη γιά τίς πράξεις κι ένεργειές τους! Τό μόνο πού κάνουμε είναι ν' απαγορεύουμε στά μέλη μας να έκκλησιάζονται στους Ναούς τους και να έχουν την όποιαδήποτε έκκλησιαστική κοινωνία μαζί τους.

Τό να άποσχίζετε κάποιος άπ' την Εκκλησία του Χριστού, δεν είναι φαινόμενο νέο κ. Χριστόδουλε! Πάντα υπήρχαν στην Ιστορία της Όρθοδοξίας τέτοια φαινόμενα φιλάρχων και σπουδαρχίδων προσώπων. **Άλλωστε, έτσι και σεις άποσχισθήκατε από την Όρθόδοξη Εκκλησία μας τό 1924, έπειδή φραγκέψατε!** Έτσι, πρό έτών άπεσχίσθησαν από τό δικό σας Πατριαρχείο της Σερβίας, οι Σκοπιανοί και έδημιούργησαν την σχισματική "έκκλησία,, των Σκοπιών! Έτσι, πρόσφατα άπεσχίσθησαν από τό δικό σας Πατριαρχείο της Μόσχας οι Ούκρανοι και έδημιούργησαν σχισματική "έκκλησία,, όπου υπάρχουν ακόμη άλλες 11 σχισματικές "έκκλησίες,,!!

Τά δικά σας "δοκάρια,, πού έχετε στο μάτι σας δεν τά βλέπετε κ. Χριστόδουλε, και βλέπετε την μία τρίχα στο δικό μας μάτι;

Άλλά, και έδώ στο χώρο της Εκκλησίας σας κ. Χριστόδουλε, **δεν σοβεί ένα ακήρυκτο σχίσμα** μεταξύ του Αρχιεπισκόπου σας Σεραφείμ και του Θεολόγου της Λάρισσας, πρός σκανδαλισμό όλοκλήρου του Έλληνικού Λαού; Δεν έχετε άλλα θέματα ν' άσχοληθήτε;

γ) Κύριε Χριστόδουλε. Ζητάς να έλέγξης την κανονικότητα της ιερωσύνης μας!

Θά τό πράξουμε ευχαρίστως, εάν μας προσκομίσης έσύ πρώτος ένα πιστοποιητικό, πού να βεβαιώνει ότι έχεις κανονική ιερωσύνη!

Μή ξεχνάς, επίσης, την λαϊκή παροιμία: "στου κρεμασμένου τό σπίτι, δεν μιλάνε γιά σχοινί!,,. Γι' αυτό, λοιπόν, όφείλω να σου πώ, και να σε παραπέμψω, γιά να μή κομπάζης περί της κανονικότητάς σας, ότι τάχα σε άναγνωρίζει η έπίσημος Πολιτεία και οι άλλοι όμόφρονες με τή δική σου έκκλησία. Σε παραπέμπω στις γραπτές μαρτυρίες του άποθανόντος έπισκόπου της Εκκλησίας σου, Έλευθερουπόλεως Άμβροσίου, ό οποίος πολλές φορές είχε γράψει και είχε δημοσιεύση στον "Όρθόδοξο Τύπο,, ότι από τό 1923 με τά γεγονότα της έκθρονίσσεως του Κανονικού Μητροπολίτου Άθηνών Θεοκλήτου Μηνοπούλου με την καινοφανή έφεύρεσι, γιά τά δεδομένα της Όρθοδοξίας, της "Άριστείνδην Συνόδου,, **έπαυσε να υπάρχει κανονικότης των χειροτονιών** στη Νεοημερολογιτική Εκκλησία της Ελλάδος! Νά, λοιπόν, τί πιστεύουν οι ίδιοι οι συνεπίσκοποί σου γιά την κανονικότητα της επισκοπικής διαδοχής στην Εκκλησία σου!

Έξ άλλου όπως πρέπει να γνωρίζεις ότι οι σχισματικοί και αίρετικοί δεν έχουν άλλα μυστήρια. Και χωρίς να θέλω να σε θίξω ή να σε λυπήσω, χάριν της άληθείας, είμαι

υποχρεωμένος να σου πω, ότι και σύ, δυστυχώς, δεν έχεις ιερωσύνη, διότι είσαι βουτηγμένος στην αίρεση!

Ἡ δική μας ἱερωσύνη εἶναι ἀδιαμφισβήτητη, διότι προέρχεται ἀπὸ τοὺς Ρώσους ἐπισκόπους τῆς Διασποράς, οἱ ὁποῖοι ἀλλωστε ἐχειροτόνησαν καὶ τὸν ἄλλοτε Πατριάρχη Ἱεροσολύμων Τιμόθεο, ἀπὸ τὸν ὁποῖο ἔλκουν τὴν ιερωσύνη τους σήμερα οἱ Ἱεροσολιμίτες! Ὅσον ἀφορᾷ τὴν δική σου γνώμη καὶ τῶν ἄλλων Νεοημερολογιτῶν γιὰ τὴν ἱερωσύνη μας, **δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει!** Ὅπως δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει τί γνώμη ἔχει γιὰ τὴν ἱερωσύνη μας ὁ Πάπας! Μᾶς ἀρκεῖ τὸ ὅτι ἀναγνωρίζει τὴν ἱερωσύνη μας ὁ Χριστός!

δ) Κύριε Χριστόδουλε, μᾶς ζητᾷς νὰ ἐνταχθοῦμε σὲ κάποια νεοημερολογιτικὴ ἐκκλησία καὶ ν' ἀκολουθοῦμε τὸ παλιὸ ἡμερολόγιο προφανῶς!

Ἡ ἀπάντησή μας σὰς εἶναι ἤδη γνωστὴ ἀπὸ τὸ παρελθόν:

Π ρ ο δ ό τ ε ς τῆς Ὁρθοδοξίας **δὲν θά γίνουμε ποτέ!** Πῶς εἶναι δυνατόν ἓνας Παλαιοημερολογίτης κληρικός ἢ λαϊκός νὰ ἔχη κοινωνία μὲ αἰρετικούς Πατριάρχες καὶ ἐπισκόπους, ἔστω ἄκόμη, κ' ἂν αὐτοὶ λένε ὅτι ἀκολουθοῦν τὸ παλιὸ ἡμερολόγιο!

Θὰ θυμᾷσθε βέβαια τὸ τί ἐπηκολούθησε στὴν ΚΠολι μετὰ τὴν ψευδένωση τῆς Φερράρας τὸ 1339! Ὁ λατινόφωνος βασιλεὺς Ἰωάννης Παλαιολόγος ἐπείσει τὸν Πατριάρχη Μητροφάνη, γιὰ λόγους ἐθνικῆς ἀνάγκης, νὰ μνημονεῦει τὸν πάπα! Ὁ Ὁρθόδοξος λαὸς μαζί μὲ τὸν ὀρθόδοξο κληρὸ, ὅχι μόνον ἀρνήθηκε κάθε κοινωνία μὲ τὸν αἰρετικὸ πάπα Εὐγένιο Δ', ἀλλὰ διέκοψε καὶ τὴν κοινωνία μὲ τὸν Πατριάρχη, πού μνημόνευε τὸν πάπα. Αὐτὰ μᾶς διδάσκουν οἱ Πατέρες κ' οἱ πρόγονοί μας! Πῶς εἶναι δυνατόν τώρα ἐμεῖς, ν' ἀγνοήσουμε τίς υποθήκες τους καὶ νὰ μνημονεύσουμε τὸν Σεραφεῖμ ἢ τὸν Διόδωρο, χωρὶς νὰ χάσουμε τὴν ὀρθόδοξη ὁμολογία μας;

Κανεῖς πραγματικὸς Παλαιοημερολογίτης δὲν πρόκειται ποτέ νὰ ἐνδώσῃ σὲ δελεαστικές προτάσεις σας. Μπορεῖ νὰ εὑρεθοῦν ἄτομα, πού νὰ ὑποκύβουν σ' ἓνα τέτοιο πειρασμό, νὰ προδώσουν τὴν Ὁρθοδοξία. Ἐδῶ, στὸν κύκλο τῶν Ἀποστόλων βρέθηκε ἓνας Ἰούδας καὶ πρόδωσε τὸν Χριστό.

Κανεῖς πραγματικὸς Παλαιοημερολογίτης δὲν θά δελεασθῇ ἀπὸ τὴν πρότασή σας. Δὲν θέλουμε νὰ μεταβληθοῦμε σὲ νέου τύπου “ **Οὐνίτες** ”!

ε) Καὶ θὰ τελειώσω τὸν σχολιασμό τῆς προτάσεώς σας κ. Χριστόδουλε, μὲ μιά τελευταία παρατήρηση. Μᾶς προτρέπετε νὰ ἐνταχθοῦμε στίς “ἐκκλησίες,” σας, ὑπὸ τὸν ὄρο νὰ πάψουμε νὰ στρεφώμαστε κατὰ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ νὰ μιλάμε ὅτι προδώσατε τὴν Ὁρθοδοξία!

Ὁ ὄρος σας αὐτὸς σημαίνει καὶ τὴν αὐτοκαταδίκη σας! Νὰ γιατί θέλετε νὰ μᾶς σπρώξετε στὰ Ἱεροσόλυμα ἢ στὴν κρατικὴ σας “ἐκκλησία,,!

Γιατί θέλετε νὰ μᾶς βουλώσετε τὸ στόμα! Δὲν ἀνέχεσθε ν' ἀκοῦτε τὴν φωνήν μας! Σὰς ἐνοχλεῖ ἡ παρουσία μας καὶ μόνον, γιατί ἡ ὑπαρξὶς μας ἀποτελεῖ ἡχηρότατο ἐλεγχὸ τῆς κακοδο-ξίας σας!

Σὰς καταλαβαίνουμε. Καὶ σὰς λυπόμαστε! Ὅμως, δὲν θά μπορέσουμε νὰ σὰς κάνουμε τὸ χατήρι. Δὲν μᾶς ἐνδιαφέρουν οὔτε οἱ μισθοὶ σας, οὔτε τὰ ἀξιώματά σας, οὔτε οἱ μισθοὶ σας, οὔτε οἱ διασυνδέσεις σας! Μᾶς ἐνδιαφέρει μόνον ἡ Ὁρθοδοξία! Καὶ Ὁρθοδο-ξία κοντά σας δὲν ὑπάρχει! Γι' αὐτὸ, σὰς ἀποφεύγουμε. Γι' αὐτὸ, δὲν θέλουμε κοινωνία μαζί σας!

Αὐτὰ τὰ λίγα πρὸς τὸν κ. Χριστόδουλον, καὶ τὸν κάθε “ κ. Χριστόδουλο,, πού μὲ τὴν γνωστὴ μέθοδο τῆς Οὐνίας θέλει νὰ διαλύσῃ τὴν Ἐκκλησία μας, τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ!

Δ'.

Θὰ πῶ ὁμως δύο λόγια πρὸς σὰς τοὺς Γνησίους Ὁρθοδόξους Χριστιανούς:

Ἀδελφοί μου,

Εὐρίσκεται ἐν ἐξελίξει ἓνα σχέδιο προδοσίας τῆς Ὁρθοδοξίας ἀπό σκοτεινά κυκλώματα. Ζητοῦν οἱ φραγκοημερολογίτες νά διαλύσουν τήν Ἐκκλησίαν μας. Ὅμως, ἔχουν γνώση οἱ φύλακες! Κανείς πραγματικός Παλαιοημερολογίτης δέν θά προδώσῃ. Ὑπὸ τὴν ἀγρυπνὴ ἡγεσία τῶν 14 Ἱεραρχῶν τῆς Ἐκκλησίας μας θά διαφυλάξουμε ἀπαρασάλευτὴ τὴν πίστιν μας. Δέν θά φραγκέψουμε! Δέν θά δεχθοῦμε τὸ μνημόσυνο ἀλλοτρίων ἐπισκόπων στὶς ἐκκλησίες μας! Οὔτε τοῦ Σαραφείμ οὔτε τοῦ Διοδώρου!

Ἀδελφοί μου,

Ὅταν ἐξέπεσε τὸ δέκατον ἀγγελικὸν τάγμα, ἀκούσθηκε τὸ ἀγγελικὸν σάλπισμα: "Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου,,"!

Τὸ ἴδιο σάλπισμα σαλπίζει καὶ σήμερὰ ἡ Ἁγιοτόκος Ἐκκλησία μας: "Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου,,".

Γεννηθήκαμε καὶ ἀνατραφήκαμε Ὁρθόδοξοι. Θέλουμε νά πεθάνουμε καὶ Ὁρθόδοξοι! Δέν θέλουμε οὔτε νά φραγκέψουμε, οὔτε νά γίνουμε "Οὐνίτες,," μνημονεύοντες καινοτόμους Πατριάρχες, οὔτε νά γίνουμε Μονοφυσίτες, ὅπως ἐγίναν οἱ Νεοημερολογίτες!

*Οὐκ ἀρνησόμεθά σοι, φίλη Ὁρθοδοξία,
οὐ ψευσόμεθά σοι Πατροπαράδοτον σέβας,
οὐκ ἀφιστάμεθά σου Μήτηρ εὐσέβεια
ἐν σοὶ ἐγεννήθημεν καὶ σοὶ ζῶμεν καὶ ἐν σοὶ κοιμηθησόμεθα,
εἰ δέ καλέσει καιρὸς καὶ μυριάκις ὑπὲρ σοῦ τεθνηξόμεθα.*

Ἐλεγε ὁ πρόμαχος τῆς πίστεώς μας Ἰωσήφ Βρυένιος.

Θά τελειώσω μ' ἓνα λόγο ἀκόμη. Μὲ μιά προτροπὴ. Τὴν ἴδια ἐκείνη προτροπὴ, ποὺ εἶπε ὁ Κύριός μας πρὸς τοὺς μαθητὲς Του, στὸν κῆπο τῆς Γεθσημανῆ, μετὰ τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰουδᾶ: "Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν,," !

Ὁ διάβολος ἐτοιμάζει πειρασμούς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας

Ζητεῖ νά μᾶς διαλύσῃ!

Ἄς ἀγρυπνοῦμε καὶ φρυκτωροῦμε!

Πρὸ παντός ἂς προσευχώμεθα!

Ἡ Ὁρθοδοξία θά νικήσῃ!

Εὐχαριστήριον

Φτάνοντας στο τέλος τῆς ἀποφινῆς ἐτήσιας ἐκδηλώσεως τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης τῶν Γ.Ο.Χ. Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερόντιος ὡς διοργανωτῆς τῆς Ἑορτῆς τῆς Ὁρθοδοξίας εὐχαριστεῖ ἐγκαρδίως τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον τῆς Ἐκκλησίας μας κ. Χρυσόστομον, τοὺς Ἁγίους Ἀρχιερεῖς ταύτης, τοὺς ἐπισήμους καὶ λοιποὺς προσκεκλημένους, διὰ τὴν τιμητικὴν παρουσίαν των.

Ὁφείλει Χάριτας εἰς τὸν Δήμαρχον Πειραιῶς κ. Λογοθέτην διὰ τὴν εὐγενῆ του συμπάραστασιν εἰς τὴν παραχώρησιν τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου.

Συνχαίρει τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ἀχαΐας καὶ πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλίνικον διὰ

τὸν ἐμπνευσμένον Πανηγυρικὸν λόγον, καὶ τὴν ἐκλεκτὴν Βυζαντινὴν Χορωδίαν, ἡ ὁποία διὰ τῆς θαυμασίας ἀποδόσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὕμνων, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Πρωτοψάλτου Καθηγητοῦ κ. Μιχαὴλ Μακρῆ, προσέδωκε τὸν ἐμπρέποντα πανηγυρικὸν τόνον εἰς τὴν πάνσεπτον Ἑορτήν.

Εὐλογεῖ κι ἐπαινεῖ τὸ θεοφιλὲς ἱερατεῖον, τοὺς Μοναχοὺς καὶ τὸ εὐσεβὲς Χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας μας, διότι ἔδωσαν ὁμοθύμως τὸ ἀγωνιστικὸ παρόν, εἰς τὸ ἱερό Σάλπισμα τῆς Ὁρθοδοξίας.

Εὐχεται ὅπως ὁ ἐν Τριάδι Θεὸς προστατεύῃ τὴν Ἀγιωτάτην Ὁρθοδοξίαν καὶ χαρίξῃ εἰς ἅπαντας πᾶν ἀγαθὸν καὶ σωτήριον.

Ι. ΝΑΟΣ ΑΓ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ

Οι Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί τῆς νήσου Σαλαμίνος ἐν τῇ ἐπαινετῇ αὐτῶν προσπάθειᾳ διὰ νά ἱδρουν τόν ἀνεγειρόμενον Ναόν τοῦ ἀγ. Σπυρίδωνος γρήγορα περαιούμενον φροντίζουν πάση θυσίᾳ νά ἐξεύρουν πόρους καί μέσα διὰ τόν σκοπόν αὐτόν. Ἡ ἐκ τῶν πραγμάτων προσφορά τῶν εἶναι ἀξιοπρόσεκτος καί ἐπαινετὴ τό δέ ἔργον τῆς ἀνεργέρσεως τοῦ Ἱ. Ναοῦ εὐρίσκεται συνεργία τοῦ ἁγίου εἰς πλαίσια θαυμασμοῦ καί τολμοῦμε νά ποῦμε ἐκπλήξεως. Μεταξύ τῶν πολλῶν ἐνεργειῶν τῶν Ἐπιτρόπων καί τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ὀρισθείσης παρὰ τοῦ οἰκείου ἱεράρχου κ. Γεροντίου θ' ἀναφέρωμεν καί τὴν προσπάθειαν τῆς συγκεντρώσεως πόρων με δύο ἐκδηλώσεις οἱ ὁποῖαι ἔλαβον χώραν εἰς γνωστόν κέντρον τῆς νήσου.

Δέν θά ἀναφέρωμεν τὰ οικονομικά ἐπιτεύγματα

διότι αὐτά ξεφεύγουν ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς προσπάθειας, ἀλλὰ αἱ δημοσιευόμενοι φωτογραφίαι εἶναι καθαρὰ βήματα τῆς προσφοράς τῶν Σαλαμινίων διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Ἱ. Ναοῦ. Αἱ πληροφορίες μας εἶναι ὅτι ὁ ρυθμός εἶναι γοργός καί ἐντὸς δύο με τριῶν ἐβδομάδων ἡ εὐρυτάτη αἴθουσα κάτωθεν τοῦ Ναοῦ θά εἶναι εἰς θέσιν νά δεχθῇ τὸ ἐκκλησίασμα. Πρόσωπα ἢ πράγματα δέν γράφονται διότι ὁ σκοπὸς ποῦ ἀναγράφεται ἡ παρούσα εἶναι ἄλλη τὴν ὁποίαν ἐπαινεῖ ἡ Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἄς φροντίσωμεν λοιπόν, ὄχι μόνον οἱ Σαλαμῖνιοι, ἀλλὰ καί οἱ ἐκτὸς Σαλαμίνος Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί νά δώσουν τὸν καλὸν τῶν ἑαυτὸν διὰ τὴν περάτωσιν αὐτοῦ τοῦ ἔργου.

Ἀνοικοδόμησις Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος Σαλαμίνος. Ὁ οἰκείος ἱεράρχης κ. Γερόντιος παισιεύμενος ἀπὸ ἱερατεῖον τῆς Μητροπόλεως του καί ἄλλους ἐπιτρόπους κατὰ τὴν ἐπιτυχὴ ἐκδήλωσιν τοῦ παρατεθέντος τεύχους.

Ἡ Βυζαντινὴ χορωδία με Δ/ντὴν τὸν Πρωτοψάλτην - Καθηγητὴν κ. Μιχαὴλ Μακρὴν καί τοὺς μαθητὰς του ἀπέδωσε Βυζαντινοὺς ὕμνους κατὰ τὸν πλέον γνήσιον παραδοσιακὸν τρόπον εἰς τὴν ἐκδήλωσιν διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος εἰς Σαλαμίνα.

«**Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ**»

ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΕΝΟΤΗΤΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΠΑΛΑΙΟΥ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΥ
«Ο ΑΓΙΟΣ ΜΗΝΑΣ»

ΟΔΟΣ: ΠΕΡΡΑΙΒΟΥ & ΧΑΡΙΤΩΝ ΤΗΛ. 4934024
187 57 ΑΜΦΙΑΛΗ

«ΤΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΗΘΗ ΚΑΤΕΚΟΣΜΗΣΑΣ»

Με ξεχωριστή λαμπρότητα και επιτυχία, πραγματοποιήθηκε την (7-2-93) 25-1-93 Ο.Ε. μέσα στα πατροπαράδοτα Έλληνορθόδοξα έθιμα, ή κοπή της Βασιλόπιτας, από τον «Σύλλογο Ένότητος Όρθοδοξων Χριστιανών Παλαιού Έορτολογίου Ο ΑΓΙΟΣ ΜΗΝΑΣ» εις τόν Ί. Ναό Αγίου ΚΟΣΜΑ ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ (Αμφιάλη - Κερατσινίου) όπου και στεγάζεται τό Πνευματικό Κέντρο του ως άνω Συλλόγου.

Τήν Βασιλόπιτα εύλογησε ό Μητροπολίτης Πειραιώς και Σαλαμίνος κ.κ. ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ, ό οποίος διά της παρουσίας του ελάμπρυνε τήν όλη εκδήλωσιν.

Η τελετή άρχισε μέ τό «εις πολλά έτη Δέσποτα» και μετά τό «Εύλογητός...» από τό Σεβασμιώτατο, ό χορός των ιεροψαλτών έψαλλε τά απολυτίκια των Αγίων ΜΗΝΑ και ΚΟΣΜΑ του Αιτωλου, ως και σύντομο Δοξολογία.

Επηκολούθησε δέησις «υπέρ του εύλογηθηναι τόν νέον ένιαυτόν και εύσώσεως των σκοπών του Συλλόγου».

Αμέσως έκ μέρους του Μητροπολίτου, ό Πανοσιολογιώτατος άρχιμανδρίτης Χρυσόστομος Βάρκας εύχήθηκε εις τούς παρευρεθέντες, μακροήμερυσιν - υγεία - χαρά και εύτυχία από άνωθεν, ως και κάθε πρόσδο εις τόν Σύλλογο.

Εν συνεχεία ό Γραμματεύς του Συλλόγου Μιχαήλ. Τριανταφυλλίδης, άπηύθυνε χαιρετισμό πρός όλους τούς παρευρεθέντας, εύχαρίστησε τόν Σεβασμιώτατο, τό Ίερατείο και όλους τούς προσκεκλημένους διά τήν άποδοχή της προσκλήσεως και άνεφέρθη εις τό έργο του Συλλόγου κατά τό παρελθόν έτος. Βασικός σκοπός του όποιου είναι νά βοηθήση τό έργο της Έκκλησίας κατ' επέκτασιν.

Κεντρικός όμιλητής κατά τά είωθότα, ό Πρόεδρος του Συλλόγου Γεώργιος Θεοδωρίδης, ό οποίος διετύπωσε όρισμένες σκέψεις σάν εύχή, επί τη εισόδω εις τόν καινούργιο χρόνο. Μεταξύ άλλων έτόνισε ότι: Κάθε φορά εύχόμεθα «Εύτυχισμένος ό καινούργιος χρόνος» αλλά δυστυχώς τά χρόνια κυλούν δυστυχισμένα και όχι εύτυχισμένα και τουτο διότι λείπει ή ΕΙΡΗΝΗ. Όχι βέβαια ή Ειρήνη τη ανθρώπινης διπλωματίας, «ούκ έν σοφία

και δυνάμει ανθρώπων», διότι τά λόγια των ανθρώπων ίσως νά είναι ειρηνικά, τά έργα όμως είναι πυρηνικά.

Λείπει ή ΕΙΡΗΝΗ του Ούρανου· πού άκούστηκε τήν κοσμοϊστορική εκείνη νύκτα, πάνω από τό ταπεινό σπήλαιο της Βηθλεέμ. Η ΕΙΡΗΝΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, του έν σαρκί φανερωθέντος έν τώ προσώπω του Ίησου Χριστου, τήν όποία άφήκε πολύτιμη παρακαταθήκη εις τούς Μαθητάς Του, μετά τήν Ανάστασιν Του. «Ειρήνην αφήμι υμίν· Ειρήνη τήν έμην δίδωμι υμίν· ου καθώς ό κόσμος δίδωσι υμίν, έγώ δίδωμι υμίν» (Ίωάν. ιδ' 27).

Αυτή ή ΕΙΡΗΝΗ εάν επικρατήσει πρώτα εις τόν ίδιο τόν άνθρωπο - εις τήν οικογένεια - εις τήν κοινωνία - εις τήν Έκκλησία και μεταξύ των Λαών, μπορούμε νά ελπίζουμε ότι ό καινούργιος χρόνος θά είναι πράγματι «ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΣ».

Τήν εκδήλωσι έκλεισε μί α όμάς κοριτσιών του όρφανοτροφείου «ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ» του πατρός Διονυσίου Καλαργύρου, τά όποία έψαλλαν επίκαιρα άσματα και έδωσαν τή δική τους «νότα» εις τήν όλην εκδήλωσιν.

Εκτός του Σεβασμιώτατου Μητροπολίτου, παρέστησαν έκ του ιερού κλήρου, οι άρχιμανδριται: Διονύσιος Καλάργυρος, Βασίλειος Λιάτσος, Χρυσόστομος Βάρκας, Άζαρίας Ωρολογάς, Γερόντιος Λουδάρος, ό Ίερέυς και έφημέριος του Ί. Ναού Ίωάννης Πλειώνης ως και ό ιεροδιάκων Γρηγόριος Ταυλάριος.

Εκπρόσωποι του Έλληνικού Κοινοβουλίου, της Τοπικής Διοικήσεως, των Τοπικών Φορέων, αδελφών συλλόγων και σωματείων, σύσσωμον τό Δ.Σ. του Γηροκομείου «Παναγία ή Όδηγήτρια» μέ επί κεφαλής τήν Πρόεδρο κ. Κονίτσα και τήν άνηψιά του άειμνήστου Προέδρου μας κυρού Χρυσόστομου Καβουρίδου, κ. Μελλωμένη Ζαχαρία.

Ο Σεβασμιώτατος εξέφρασε κατ' ίδιαν τά θερμά του συγχαρητήρια εις τήν Διοίκησιν του Συλλόγου διά τήν άψογον τελετήν και εύχήθηκε έτη πολλά και καλή πρόσδο εις πάν έργον αγαθόν.

Διάχυτος υπήρξεν ή έντύπωσις ότι, τοιαύται εκδηλώσεις διατηρούν τό πρωτοχριστιανικό κλίμα μέσα εις τήν Έκκλησία.

ΕΥΧΑΙ

Η Φωνή της Όρθοδοξίας εύχεται επ εύκαιρία της άναμενομένης Μεγάλης έορτής του Πάσχα εις όλον τό πλήρωμα των Γ.Ο.Χ., όπως διανύσαντες τό μέγαλον στάδιον της άγ. Τεσσαρακοστής άξιωθούν και της Λαμπρηφόρου εγέρσεως του Κυρίου.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΕΙΣ ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ

№ 851

ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΑΓ. ΑΡΤΕΜΙΟΥ ΕΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΩ

Εἰς τόν Ἱερόν Ναόν ἐπὶ δεκαετίας ὁ δεξιὸς ἱεροψάλτης κ. Ζήσης Παπαδόπουλος ἐκλεκτὸς οἰκογενειάρχης καὶ κοινωνικὸν κύτταρον τῆς περιοχῆς, τυγχάνει νὰ ἐξυπηρετεῖ τὴν Ἱ. Μονὴν ἀνελλιπῶς. Ἐπίσης θὰ ἀναφέρωμεν ὅτι κατὰ τὴν πανήγυριν τοῦ ἀγ. Ἀρτεμίου ἐγένετο μεγάλη λιτάνευσις τῆς ἱερᾶς Εἰκόνος ἐπὶ κεφαλῇ τῆς ὁποίας ἦτο ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας κ. Ἰουστίνος μετὰ ἐκλεκτοῦ ἱερατείου καὶ παραγόντων τῶν τοπικῶν ἀρχῶν, με συνοδείαν τῆς δημοτικῆς φιλαρμονικῆς μπάντας.

Πρόσφατος φωτογραφία μακαριστῆς Γεροντίσσης Χριστονύμφης, Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Ἀρτεμίου Κορυδαλλοῦ.

Τὴν 1ην Νοεμβρίου 1992, ἡμέρα τῶν ἀγ. Ἀναργύρων, ὡς ἐγράφη εἰς τὸ Φ. 851 Νοεμβρίου - Δεκεμβρίου, μετέστη εἰς Κύριον ἡ μακαριστὴ μον. Χριστονύμφη. Συμπληρώνουμε δὲ ὁρισμένα στοιχεῖα τῆς κατὰ κόσμον ὀνομαζόμενης Ἑλένης, ἡ ὁποία ὡς γνωστὸν ἦτο ἡγουμένη τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Ἀρτεμίου Κορυδαλλοῦ.

Γεννηθεῖσα στὴν Ρωσία ἤλθε ὡς πρόσφυγξ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐγνώρισε τὸν μακαριστὸν Γέροντα Ἀρτέμιον ὁ ὁποῖος τὴν ἐδέχθη εἰς τὸ Μοναστήριόν του ἀπὸ τοῦ ἐτος 1940. Ἀγαπητὴ εἰς ὅλους ὑπῆρξε τύπος καὶ ὑπογραμμὸς τῆς μοναδικῆς πολιτείας καὶ πλησίον τῆς μεταστάσης ἡγουμένης Μακρίνας. Μετὰ τὴν ἐξόδιον ἀκολουθίαν μετεφέρθη ἡ σωρὸς τῆς εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν τοῦ Ἀγ. Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου εἰς Μέγαρον Ἀττικῆς.

Ἁγιον Ὅρος τῇ 1/3/1993

Ἀγαπητὴ μας ἀδελφὲ κύριε Χρῆστο ἐν Κυρίῳ χαίρει πάντοτε.

Ὑγιαίνομεν χάριτι Θεοῦ καὶ ὑπὲρ ὑμῶν ταπεινῶς εὐχόμεθα.

Ἐλάβαμε τὸ γράμμα σας καὶ τὰς εὐχὰς ὑμῶν διὰ τὴν εορτὴν μου. Σὰς εὐχαριστοῦμε, καὶ Θεοῦ θέλοντος σὰς περιμένομεν τὸ καλοκαίρι.

Διὰ τὸν Γέροντα Χαράλαμπον ἀδελφὲ Χρῆστο, κάθε Γέροντας ὅπου φεύγει μένει κενὸ χωρὶς ἀναπλήρωσιν. Θὰ φύγει καὶ ὁ παπὰ Ἐφραίμ ὅπου ἐβγαλε ὄνομα καὶ ὄχι πράξιν τίς θὰ τὸν ἀναπληρώσῃ;

Ἐχομεν μία ἐβδομάδα συνέχεια χιόνια σήμερον ἔχομε κοινωνήσῃ. Εἴμεθα ὅλοι ὑπὸ γρίπη, ἀπὸ τὴν Τυρινὴ καὶ συνέχεια, παντός βαίνομεν πρὸς τὸ καλύτερον.

Ἐλάβαμε καὶ τὴν Φωνὴ εἶναι ἐξαιρετικὴ.

Ἀπὸ ἐμέ καὶ ἀπὸ τὴν συνοδίᾳ μου ἔχετε τὰς ταπεινάς μας εὐχὰς καὶ τὴν ἐν Χριστῷ ἀγάπην μας.

Εὐχομαι μὲ ὑγείᾳ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀγίας τεσσαρακοστῆς.

Ἱερομ.

Ἐφραίμ Ταμπάκης

«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»
ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ:

ΓΕΝΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 — ΑΘΗΝΑΙ — ΤΗΛ. 36 28.290
Ὁ Πρόεδρος Πειραιῶς & Σαλαμίνος ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ ΚΑΙ ΑΡΕΘΟΓΡΑΦΟΣ
Πρωτονοτάριος, Χρ. Μ. Χαλβατζῆς.
Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς

Κάνηγος 32 — Ἀθῆναι 106 82

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἑσωτερικοῦ: Ἐτήσια δραχμὰς 1000
Ἐξωτερικοῦ: Ἐτήσια δολλάρια 50

Τιμὴ Φύλλου δρχ. 100

ΦΩΤΟΣΥΝΘΕΣΗ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ

Δ. ΜΟΥΡΟΥΣΙΑΣ

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 144 - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΤΗΛ.: 41.82.591 - 45.32.911

«... ΤΟΥ ΟΡΑΝ ΤΑ ΕΜΑ ΠΤΑΙΣΜΑΤΑ...»

Ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία, πού ἄλλο τίποτα δέν κάνει ἀπὸ τὸ νά διακονεῖ τὸν ἄνθρωπο, μεταξύ τῶν ἄλλων ἔχει καθιερώσει καὶ τὴν εὐλογημένη περίοδο τοῦ Τριωδίου. Τὴν μεγάλη αὐτὴ περίοδο, πρὸ τοῦ Πάσχα, πού ἀρχίζει τὴν Κυριακὴ τοῦ «Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου» καὶ τελειώνει τὸ Μ. Σάββατο.

Μέσα στό Τριώδιο συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ Μ. Σαρακοστή, πού ἀρχίζει τὴν Καθαρὴ Δευτέρα καὶ τελειώνει τὴν Κυριακὴ τῶν Βαΐων. Κορύφωμα τοῦ Τριωδίου, ἡ ἁγία καὶ Μ. Ἑβδομάδα.

Καὶ ἡ Ἐκκλησία μᾶς προειδοποιεῖ μὲ τὸν ὕμνο-γράφον ὅτι «Τὸ στάδιον τῶν ἀρετῶν ἡνέωκται· οἱ βουλόμενοι ἀθλῆσαι εἰσέλθετε...», «ὁ ποιῶν ταῦτα τὸν ἀληθινόν κομίζεται στέφανον...». Ἔτσι, δίνεται στὸν καθένα μας ἡ εὐκαιρία γιὰ μιὰ ἀθλήση (πνευματική).

Καὶ τὸν ἀθλιὸν ἄνθρωπο ἀθλητὴ τὸν καθιστᾷ. Ὅταν ἀποδουθεῖ σὲ ἀγῶνα πνευματικοῦ περιεχομένου, γιὰ ἀσκήση πρὸς ἁγιασμόν.

Σὰν στοργικὴ μητέρα ἔχει φροντίζει γιὰ νά μᾶς ἐξασφαλίσει ὅλες ἐκεῖνες τίς προϋποθέσεις γιὰ μιὰ προετοιμασία, πού θά μᾶς ὁδηγήσει νικηφόρα στό Πάσχα. Σ' αὐτὴ τὴν προετοιμασία, πού δέν εἶναι τίποτα ἄλλο παρὰ ἡ «διάβαση» στὴ νέα ἐν Χριστῷ ζωὴ, μᾶς ἐνδυναμώνει μὲ ὕμνους καὶ προσευχές. Ἄς σταθοῦμε, ὅμως, σὲ μιὰ σύντομη προσευχή τῆς Μ. Σαρακοστῆς, γιὰ νά ἀντιληφθοῦμε καὶ μόνο ἀπὸ αὐτὸ τὸ κείμενο πόσο βοηθιόμαστε. Εἶναι ἡ **εὐχή τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου**, πού χαρακτηρίζεται ὡς ἡ προσευχή τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς:

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς. Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισέ μοι τῷ σῶ δούλῳ. Ναὶ Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμά πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνεις τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν εὐχὴν αὐτὴ μπορεῖ ὁ κάθε πιστός νά τὴν θαυμάσει σάν ἓνα χαριτωμένο λογοτέχνημα, ἢ σάν ἓνα ψυχολογικό - ψυχογραφικό δοκίμιο, σάν ἓνα θεολογικό ἔπος, ἀλλὰ καὶ σάν ἓνα πρακτικὸν ὁδηγὸν ἑνὸς πού ἔχει στρατολογηθεῖ στὶς τάξεις τῆς «Στρατευσμένης» Ἐκκλησίας.

Ἀπὸ ὅλη αὐτὴ τὴν σύντομη, μὰ περιεκτικώτατη σὲ πνευματικὲς ὁδηγίες, προσευχή, διαφαίνεται ἡ παιδαγωγικὴ ἐπιδίωξη τοῦ συνθέτου τῆς, γιὰ μιὰ προσέγγιση σὲ ἐπίπεδο ΑΓΑΠΗΣ. Γιατί, ἀνακεφαλαιώνοντας στὴν τελικὴ αἴτηση, ἀναγνωρίζεται ἡ

ἀναφορά τοῦ πιστοῦ πρὸς τὸν Κύριον (τὸν «πρωτότοκον πάσης κτίσεως» (Κολ. 1.15), μὲ παραδοχὴν ἀγάπης πρὸς Αὐτόν πρὸς τὸν πλησίον (σύζυγον, τέκνα, γείτονα, συνάδελφον κ.λπ.), πού τὸν ὀνομάζει ἀδελφόν καὶ πρὸς τὸ «ἐγώ» τοῦ κάθε πιστοῦ, πού μὲ γονυκλισίες προσπαθεῖ νά ἐξασκηθεῖ στὸν ἐξαγιασμό του.

Γι' αὐτὸ καὶ παρακαλεῖ τὸν Κύριο (πού «πᾶν δῶρημα τέλειον» ἀπὸ Αὐτόν προέρχεται) νά τοῦ δωρήσει νά παραβλέπει τὰ πταίσματα τῶν ἀδελφῶν του καὶ νά (καλὸ) βλέπει τὰ δικά του.

Ὅποτε ἀποφεύγεται κάθε ὑπερηφάνεια μὲ προεκτάσεις γιὰ καταλαλιά («μὴ κατακρίνεις τὸν ἀδελφόν μου») καὶ πετυχαίνεται μιὰ ἀνεση γιὰ αὐτογνωσία, μὲ τὰ εὐχάριστα ἀποτελέσματα τῆς αὐτοκριτικῆς.

Λεωφόρος σωφροσύνης ἡ ἐστίαση γιὰ ἐλεγχὸ σέ ὅ,τι καὶ ὅσα ἐμεῖς φταίμε. Ἀτραπὸς παραφροσύνης ἡ ἀπασχόλησή μας μὲ ψεγάδια ἄλλων.

Νά ἡ στοργὴ τῆς Ἐκκλησίας. Νά τὸ ἀγωνιστικὸ νόημα τῆς Μ. Σαρακοστῆς: «τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμά πταίσματα». Διπολικὴ ἡ ἀγάπη: πρὸς τὸν πλησίον, πού δέν τὸν κατακρίνομε, ἀλλὰ μὲ συμπάθεια τὸν πλησιάζομε γιὰ βελτίωσή του, καὶ πρὸς τὸν ἑαυτὸν μας, πού ἐνσκόπτομε γιὰ νά διορθωθοῦμε καὶ δέν ἀσχολούμεθα μὲ τοὺς ἄλλους, μὲ κίνδυνο νά χειροτερεύομε.

Καιρὸς, λοιπόν, γιὰ τίς δικές μας ἀτέλειες. Ὅρα γιὰ περιορισμὸ τῶν πταισμάτων μας...

Εὐκαιρία γιὰ ἁγιασμό: στροφὴ στό «κατ' εἰκόνα Θεοῦ».

Ἡ κατάκριση, κόρη τοῦ μίσους καὶ τῆς μνησικακίας, εἶναι πανάρχαια ταλαιπωρία γιὰ τὸν ψυχικὸ κόσμον τοῦ ἀνθρώπου, μὲ ἄμεσες, δυσμενεῖς ἐπιπτώσεις στὸν χώρο τῆς κοινωνικῆς του διαβίωσης.

Ἡ συμπάθεια ὅμως πρὸς τὸν ἀδελφὸ πού φταίει καὶ ἡ ἐπαγρύπνηση γιὰ τὴν διόρθωσιν τοῦ ἑαυτοῦ μας εἶναι διπλὴ ἀρετὴ.

Θ.Ι.Ψ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΑΒΛΕΨΙΑΙ

Εἰς τὴν δημοσιευθεῖσαν ὕλην τοῦ προηγ. φύλλου 852 Ἰανουαρίου 1993, παρεισέφρυσαν αἱ ἀκόλουθοι ἀβλεψίαι:

α) Στὴν περιγραφὴ τῆς Ἑορτῆς τῶν Ἁγ. Θεοφανείων εἰς σελ. 4, τῆς 2ας στήλης, 1ης παραγρ. «μετὰ τοῦ Γεν. Γραμματέως Θεολόγου Κ.Σ. Καραμήτσου» ἀντὶ τοῦ ΟΡΘΟΥ: «μετὰ τοῦ Ἀντ/δρου Θεολόγου κ. Σ. Καραμήτσου, τοῦ Γεν. Γραμματέως κ. Χριστόδουλου Χριστοδουλάκη».

β) Εἰς τὴν σελ. 21 ἡ ἐπικεφαλὴς τοῦ κυρίου ἄρθρου τοῦ κ. Μ. Μακρῆ: «**Ἡ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΦΩΝΗ ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ**» ἀντὶ τοῦ ΟΡΘΟΥ: «**Ἡ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΦΩΝΗ ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΝ ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ**».